

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2013. október

Adventszemle

Ők is
az Urat
követték

Imaheti elmélkedések
2013. november 22–30.

Bevezető

Az elnök üzenete

Milyen a keresztényi életed? Minden nap közelebb visz Istenhez, vagy inkább eltávolít Tőle?

Az idei imahetünk elmékedéseinek fő címe: „Ők is az Urat követték”. Az áhítatok a keresztényi élet megújulására összpontosítanak, valamint arra, hogy miként építhetünk ki egy fejlődő, boldog és beteljesült kapcsolatot Istennel. Ne hagyjátok ki az áhítatok egyetlen alkalmát sem, hiszen ezek túlmutatnak minden külsőségen és egyenesen a szívet célozzák meg.

Az első szombaton Jézus lábainál foglalunk helyet, hogy felfedezzük a hegyen mondott prédikációjában az igazi keresztényi életre vonatkozó isteni tervet.

A hét folyamán Larry Lichtenwalter lelkész arra bátorít, hogy fedezzük fel, kik is vagyunk valójában, miért tesszük azt, amit teszünk, és hogy miért fontosak tetteink.

Az anyagiasságra, nemiségre, szabadidőnk felhasználására, emberi kapcsolatainkra és becsületességre – egy szóval, a gyakorlati életre – utalva, Larry Lichtenwalter lelkész annak módjára összpontosít, ahogyan a Szentlélek meg tudja változtatni és újítani mindazokat, akik szeretnék követni tanácsait.

A „Megújulás és keresztényi élet” témasorozat befejezéseként a hetet Ellen White ihletett gondolataival zárjuk.

Ha a családokban vannak gyerekek (vagy ha szívesen hallgatjátok a szép történeteket), akkor figyeljetek rájuk is – olvassátok el együtt a számukra előkészített anyagot, amit Saustin Mfunne, a Generál Konferencia Gyermekosztályának társigazgatója írt.

Ezen imahét alkalmával Isten gazdag áldását kívánom tanulmányozó és imádkozó egyházára az egész világon.

Ted N. C. Wilson, a Hetednap Adventista Egyház elnöke

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

2013. október. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Bartha Sándor, Szerkesztő Mezei Áron, Grafika Irina Toncu, Műszaki szerkesztő Szócs Erzsébet, A magyar szerkesztőség címe 400107 Kolozsvár, str. Cuza Vodă nr. 12, tel.: 0264-599512, 0264-599413, 0264-275886 (Mezei Áron), fax: 0264-599413, E-mail: adventszemle@yahoo.com, Honlap: www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, Ilfov megye, tel.: 021-323 0020, Fax.: 021-323 0040

ISSN 1842 - 3361

Péntek

Mennyei kincs

AZ ÉLET LEGFŐBB CÉLJA MEGISMERNI JÉZUS KRISZTUST

EDUARD CĂLUGĂRU

Egyik nap arra gondoltam, hogy beszélnem kellene Denisának arról, hogy mit mond a Biblia a mennyről és az Új Földről. Akkoriban négyéves volt. A nagy küzdelemmel kezdtem, azzal, hogy miként jött létre Lucifer és Isten között a konfliktus a mennyben. Elmondtam, hogy miként lett teremtvé Ádám és Éva, hogyan vétkeztek, amikor ettek a jó és gonosz tudásának fájáról. Aztán beszéltem arról, hogyan jött el Jézus Krisztus; Isten Fiaként megszületett és élt a földön. A barátai elárulták Őt. Vállalta a megaláztatást, a gúnyt és a kereszthalált, meghalt, de feltámadt. Visszament a mennybe, és megígérte, hogy mindenkinek helyet készít. És újra eljön, hogy örökre Magához vegyen bennünket. Biztosítottam a kislányomat, hogy ez az idő közel van, és mi várjuk az Úr Jézus eljövételét. Akkor majd minden megég ezen a földön, és minden az eredeti szépségében lesz újjáteremtve. Az üdvözültek sosem látott gyönyörűségnek és csodálatos dolgoknak örülhetnek majd. A mennyben nem lesz betegség, fájdalom, háború és éhség, és nem lesznek árva gyermekek sem...

Denisa figyelmesen hallgatott. Boldog voltam, hogy meghallgatásra talált a prédikációim. Igyekeztem nem részletezni az eseményeket, hogy mielőbb a történet végére jussak, és annál többet beszélhessek neki a mennyről és az örök életről. Megfigyeltem azonban, hogy kislányom arca egyre inkább elkomolyodik. S amikor eljutottam a történet legszebb, legfontosabb részéhez, akkor könny csordult a szeméből és hamarosan sírásra fakadt. Nem igazán értettem, hogy mi történik. Ha még a saját gyerekeimet sem tudom meggyőzni arról, hogy érdemes vágyakozni a mennybe, mennyi esélyem van a felnőtteknél?

Kis idő múltán újra beszéltem neki ezekről a dolgokról, és ekkor még hamarabb sírva fakadt. De nem mondta el, hogy miért. Néhány nap múlva másképp próbáltam elmesélni a történetet, ám ekkor is ugyanez lett az eredmény. Illetve volt egy kivétel: Denisa feltett néhány kérdést. Az első kérdése ez volt: apa, a kedvenc takarómat magammal vihetem a mennybe? Egy kis sárga takaróról van szó, ami születése

óta megvan. Elalvás előtt mindig megkeresi és megsimogatja. Próbáltam elmagyarázni, hogy ott nem lesz éjszaka, nem lesz hideg, és nem lesz szükség alvásra. Ő azonban mindebből csak egy dolgot értett meg: hogy nem viheti magával kedvenc takaróját.

Második kérdése a kedvenc plüss macijára vonatkozott. Elmondtam, hogy ott igazi állatokkal játszhat, amelyek szelídek lesznek. Emlékeztettem őt az állatkerti sétánkra, és elmondtam, hogy az Új Földön sokkal szebbek lesznek az állatok, és bármelyikkel játszhat. Ám ez sem volt kielégítő válasz. Máris sírni kezdett. Könnyek között tette fel a harmadik kérdést. Remélte, hogy legalább erre igenlő választ kap. Megkérdezte, hogy magával viheti-e a szombatiskolai leckéjét. Egy szép színes füzetéről van szó, amit nagyon kedvel és gyakran lapozgat. A negyedév végére már a lapszélek szakadozottak a gyakori „olvasástól”. Ez a szombattal, az imaházzal és Istennel kapcsolatos példa volt. Próbáltam magyarázkodni, ám ő ebből is azt értette, hogy a füzetet sem viheti magával a mennybe.

Gyűjtsetek kincseket a mennyben!

Ennél sokkal bonyolultabb dolog felnőtt embereknek beszélni az Új Földről és a mennyről. De nem csak azért, mert el kell mondanod, hogy nem vihetik magukkal az oly vonzónak tűnő „játékaikat”, hanem azért, mert meg kell győznöd őket arról, hogy már most mondjanak le ezekről. A menny nem olyan hely, ahová bárki, bármit vihet. Még életünk különleges emlékeit sem vihetjük magunkkal. Mert a mennyben nem lesznek múzsák. Nem lesz Biblia, keresztségi bizonyítvány, de nem lesznek esküvői képek sem. Nem lesz ott még az Új Jeruzsálem városának múzeuma sem. De nem lesz töviskorona, szegek, kereszt, római lándzsa vagy a Péter tagadásakor kukorékoló kakas. Az áldozat emlékeit Jézus Krisztus tenyerében a sebhelyek hordozzák egy örökkévalóságon át.

Másfelől pedig, a Biblia nem csak kijelenti, hogy kincseket gyűjthetünk a mennyben, hanem biztat is erre. Íme, Jézus Krisztus néhány, erre vonatkozó kijelentése:

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemésztí, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják; hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emésztí, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.” (Mt 6:19-21)

„Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz mennyben; és jer és kövess engem.” (Mt 19:21)

„Adjátok el, amitek van, és adjatok alamizsnát; szerezzetek magatoknak oly erszényeket, melyek meg nem avulnak, elfogyhatatlan kincset a mennyországban, ahol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emésztí.” (Lk 12:33)

Hogyan gyűjthetünk kincset?

Milyen kincseket gyűjthetünk a mennyben? A szegények is rendelkezhetnek ilyen kincssel? És ezt a kincset a mennyben meg lehet osztani másokkal is?

Ellen White isteni ihletésre írta a következőket:

„Az utasítás az, hogy »gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben«, s ez a javunkat szolgálja. Egyedül ez valóban a miénk. A mennyben gyűjtött kincs romolhatatlan. Sem tűz, sem árvíz el nem pusztíthatja, tolvaj el nem lophatja, moly és rozsda meg nem emésztí, hiszen Isten ügyel rá.

Krisztus azt a kincset tartja mindennél értékesebbnek, amely »az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentek között« (Ef 1:18). Krisztus ékköveinek, külön kincseinek nevezi tanítványait. Ezt mondja: »Mint koronakövek ragyognak az Ő földén.« (Zak 9:16) »Drágábbá teszem az embert a színaranynál, és a férfit Ofir kincsaranyánál.« (Ésa 13:12) Krisztus tisztaságában és tökéletességében úgy tekinti népét, mint minden szenvedésének, megaláztatásának és szeretetének jutalmát, dicsőségének teljességét. Ő a csodálatos közép-pont, akitől a dicsőség sugara szerteáradnak.

Előjogunk csatlakozni hozzá a megváltás dicső munkájában, majd pedig hogy megosszuk vele a halála és szenvedése által kivívott csodálatos kincseket. Pál apostol írta a thessalonikai keresztényeknek: »Mert kicsoda a mi reménységünk, örömünk és dicsékvésünk koronája? Avagy nem azok lesztek-e ti is a mi Uruk, Jézus Krisztus előtt, az Ő eljövetelek? Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk.« (1Thess 2:19-20) Krisztus utasított, hogy törekedjünk megszerezni e kincseket. A jellem az élet legfőbb aratása. Minden szó vagy cselekedet, mely Krisztus kegyelme által valaki lelkét arra készíti, hogy kezét a menny felé nyújtsa, a keresztény jellem kialakulását elősegítő minden törekvés kincsgyűjtés a mennyben.

Ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. A mások javára végzett munkánk számunkra is áldásul szolgál. Aki pénzt vagy időt szentel az evangélium örömezenetének terjesztésére, az javaival és imáival támogatja a lélekmentést. Szeretete ezzel is kinyúlik az emberek felé, s Isten iránti mélyebb odaadásra serkenti, hogy az Úr a legnagyobb mértékben áldássá tegye őt.

A végső napon, amikor a földi gazdagság elhamvad, aki a mennyben gyűjtött kincset, látni fogja életének eredményét. Ha engedelmeskedünk Krisztus szavainak, akkor majd, ha a nagy fehér trón köré gyülekezünk, azokat látjuk ott, akik a mi közreműködésünkkel üdvözültek. Megtudjuk, hogy ők pedig

másokat, s azok megint másokat mentettek meg, népes csoportot hoztak a nyugalom földjére, hogy ott most Jézus lábához tegyék koronájukat, s az örökkévalóság meg nem szűnő korszakain át magasztalják Őt. Krisztus munkásai milyen örömmel tekintenek majd az üdvözültekre, akik az Üdvözítő dicsőségének részesei lettek! Milyen becses is lesz a menny azoknak, akik hűségesen munkálkodtak a lélekmentésben!” (Ellen White, *Gondolatok a hegyibeszédről*, 38–39. old.).

Jézus Krisztus megismerése

Mit vihetünk magunkkal a mennybe? Elsősorban személyes megmentésünkért tartozunk felelősséggel. Magunkat vihetjük a mennybe. Ez a legfontosabb. Másodsorban jellemünket és személyes képességeinket. A talentumok példázata azt tanítja, hogy amit itt kifejlesztünk a próbaidő alatt, azt az örökkévalóságra szereztük meg. Harmadsorban pedig, ott vannak azok, akik a mi erőfeszítésünk révén nyertek üdvösséget Istentől. Nagy öröm lesz, hogy ott van a házastársad, gyereked, rokonod, barátod és még sokan mások.

S még valami. Ezt olvassuk Malakiás próféta könyvében: »Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét. És azon a napon, azt mondja a Seregeknek Ura, amelyet én szerzek, tulajdonomná lesznek és kedvezek nékik, amint ki-ki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt» (3:16-17).

Mit is jelent az Úr eme értékes kincse? Hiszen az üdvözültek nem egy múzeumba kerülnek. Az üdvösség tapasztalatának az ad értéket, ami minden megmentett lélekben van. Mindenki elmondhatja majd, hogy miként üdvözítette őt Isten. Sőt, az örökkévalóságban minden megváltott lélek örök időnkig személyesen tart erről tanfolyamot. Ez a legfontosabb tananyag, amelyet meghallgat a világegyetem összes értelmes lényé. És maga Jézus Krisztus lesz a tanár. Segédei pedig a megváltottak lesznek. E tanfolyam címe: »A megváltás története», amely által mélysegebben megismerhetjük Istenünket úgy, ahogy kinyilatkozta magát Fia által.

EDUARD CĂLUGĂRU A HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ ROMÁN UNIÓJÁNAK PÉNZTÁROSA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen „játékszerekről” kell lemondanunk a mennyért?
2. Kit szeretnél magaddal vinni a mennybe? Kiért fogsz imádkozni és dolgozni?
3. Az isteni emlékkönyvbe az idén rólad feljegyzetteknek hány százaléka őrizhető meg az örök életre? És az előtte álló évben mit fognak rólad feljegyezni?

Szombat délelőtt

Éljen szívünkben a menny

JÉZUS MUTATJA AZ UTAT

TED N. C. WILSON

Az elmúlt évben abban a csodálatos tapasztalatban volt részem, hogy életemben először sétálhattam a Galileai-tenger partján. Miközben az ősi tengert és a környék zöldellő dombjait figyeltem, könnyen el tudtam képzelni, milyen volt az élet 2000 évvel ezelőtt, amikor Jézus ezeken a partokon járt. Lelki szemeimmel láttam Őt a reggeli napfényben, láttam a keskeny partra gyülekező embereket, amint szerettek volna minél közelebb kerülni ehhez a szokatlan Tanítóhoz, Gyógyítóhoz, aki – gondolták – lehet, hogy maga a Szabadító.

Amikor Jézus látta, hogy a parton túl kevés a hely az összegyűlt tömeg számára, felvezette őket a domboldalra, oda, ahol éjszaka tanítványaiért imádkozott. Egy imádkozással eltöltött éjszaka után magához hívta tanítványait, „majd imával és a tanítás szavainak kíséretében áldón fejükre tette kezét, elkülönítve őket az örömuzenet hirdetésére”¹.

Jézus tudatában volt, hogy eljött az ideje, hogy tanítványai nagyobb részt vállaljanak a munkában azért, hogy mennybemenetele után képesek legyenek végezni küldetésüket. Jézus ismerte tanítványai gyengeségeit, de erős oldalait is. „Ennek ellenére Krisztus szeretete már most mély visszhangot keltett azokban, akiket tanítani és nevelni lehetett az Úr nagy és fontos műve számára.”² Az Úr azt is tudta, hogy Izrael népéhez hasonlóan tanítványait is tévesen tanították a rabbik a Messiásra vonatkozóan, ezért mindenáron ismertetni akarta velük az igazságot.

Vissza a hegyre

És Jézus tanítványaival együtt újra a hegyoldalon volt, most azonban olyan emberek vették körül, akik életükben változásra vágytak. Nem csak Galileából, hanem az egész Júdeaából érkeztek, de még Jeruzsálemből is. Péreából, Tízvárosból, Júdea távoli vidékeiről, Tírusból, Szidonból és a Föld-

közi-tenger partvidékén levő föníciai városokból is jöttek emberek.

Mindenki hallott erről a Tanítóról és Gyógyítóról, és mindenki azt remélte, hogy Ő a várva várt Messiás, aki felszabadíthatja őket a római iga alól.

De ott voltak a farizeusok és írástudók is, akik szintén arra a napra vártak, amikor végre ők uralkodhatnak a gyűlölt rómaiakon, és e világhatalom minden gazdagságán. Mások pedig arra vágytak, hogy végre lecserélhessék régi házaikat, kevéske ételüket, fáradságos munkájukat, holnaptól való félelmüket nagy házakra, bőségre és kényelmes életre.

Felérve a domboldalra Jézus leült a fűbe. A tanítványok érezték, hogy valami szokatlan dolog fog történni, ezért az Úr közelében foglaltak helyet. A tömeg pedig türelmetlenül várta a Mester szavait, ezért ők is Jézus közelében foglaltak helyet, és fogalmuk sem volt arról, hogy hamarosan egy világ omlik össze bennük.

Megfordított világgép

„Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa” – mondta Jézus a megdöbbsent tömegnek. „Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet. Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot: mert ők megelégtetnek” (Mt 5:3,5-6).

Isten a szegényeket, szelídeket, éhezőket és szomjazókat áldja meg? Nem ezt tanították a farizeusok és írástudók. Ezekről a tanítókról mondta Jézus: „hiába tisztelnék engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai” (Mt 15:9), és még több szenvedést okoztak azoknak, akik küszködtek, hogy betartsák a sok szabályt, törvényt és tanítást, amit megköveteltek tőlük ezek a hamis tanítók.

Jézus igazolta Isten törvényének változhatatlan voltát, ugyanakkor azt is közölte, hogy a törvény betű szerinti betar-

tása nem elegendő: „Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába” (Mt 5:20).

El tudom képzelni a tömegben felzúgó morajt – hát ki juthat be Isten országába, ha nem a farizeusok és írástudók? Jézus folytatta beszédét, lerántva a leplet a külső magatartásformákról, és feltárva a lélek rejtett titkait: „Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: ne paráználkodjál! Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében” (27-28 versek). A Mester folytatta ezt a kényelmetlen vizsgálatot, beszélt a válásról, az esküözésről, erőszakosságról, igazi nagylelkűségről és az ellenség szeretetéről.

A reform és megújulás keresése

Jézus reformot kívánt az emberek mindennapi életében. Újjászületésüket óhajtotta, hogy a menny beköltözhessen szívükbe. Lelki tapasztalatunk a legfontosabb, és ennek kellene képeznie legfőbb foglalatosságunkat a föld történelmének utolsó napjaiban. A tanács így hangzik: „Népünkben sajnálatos módon hiányzik a hit és a szeretet. Erőfeszítéseink túlságosan tétovák ahhoz képest, hogy a veszedelem idején élünk. Hat ránk a körülöttünk tapasztalható büszkeség, a testi vágyak korlátlan és felelőtlen kielégítésének elterjedtsége, az istentelenség, a bűnözés. Kevesen értik meg, hogy amennyiben csak lehetséges, kerülnünk kell azok társaságát, akik ellenzik a hívő életet. Lakóhelyük megválasztásakor kevesen tekintik elsődleges szempontnak a lelki előnyöket.”³

A KRISZTUS HEGYIBESZÉDÉBEN ELMONDOTT IGAZSÁGOK MINDEN IDŐBEN MEGŐRIZTÉK EREJÜKET. BENNE MINDEN EGYES MONDAT DRÁGAKŐ AZ IGAZSÁG KINCSTÁRÁBÓL.

Jézus szeretne a közelünkben lenni. Végeredményben Ő saját kezével formálta az embert, Ő lehelte belé az élet lehelét, és így lett élő lélekké. Most pedig szeretné megváltoztatni a szívet és elmét, hogy az emberi jellem az Övéhez hasonlóvá válhasson. Az Úr reméli, gyermekei felébrednek, hogy kiáraszthassa rájuk a mennyei áldásokat.

Szükségünk van-e ma ébredésre és megújulásra? Krisztus tudja, hogy több fronton is küzdelmet vívunk ugyanazokkal a kísértésekkel, amelyekkel kortársai is küzdöttek. A hegyibeszéd ma is olyan szép és erőteljes, mint 2000 évvel ezelőtt. A Prófétaág Lelkének írásaiban ezt olvassuk: „A Krisztus hegyibeszédében elmondott igazságok minden időben megőrizték erejüket. Benne minden egyes mondat drágakő az Igazság kincstárából. Az itt kifejezésre juttatott alapelvek minden korszakban érvényesek az emberiség valamennyi osztályára. Isteni erővel nevezte Krisztus egymás után boldognak az emberiség különböző rétegeit, mivel becsületes

jellemvonásokat fejlesztettek magukban. Krisztusba vetett hittel mindannyian elérhetjük az Általa élénk tárt színvonalat, ha életünk összhangban van Vele, az élet Forrásával.”⁴

A megújulás terve

Üdvözítőnk szeretné mennyei békével és örömmel betölteni szívünket, otthonunkat és gyülekezetünket. Ha figyelmesen tanulmányozzuk Mt 5–7 fejezeteit, felfedezhetjük a keresztényi élet megújulására vonatkozó tervét. Nyíltan élénk tárja, miként lehetünk olyanok, mint Ő. Prédikációjában Jézus bemutatja a törvénye és jelleme alapját képező örök érvényű értékeket: a jóságot, nagylelkűséget, őszinteséget, tisztaságot, önzetlen szeretetet és a hűséget.

ÜDVÖZÍTŐNK SZERETNÉ MENNYEI BÉKÉVEL ÉS ÖRÖMMEL BETÖLTENI SZÍVÜNKET, OTTHONUNKAT ÉS GYÜLEKEZETÜNKET.

Megváltónk szeretné, ha magasabb célokat tűznénk ki, mint e mulandó és elbukott világ. Világi gazdagság – amit a rozsdá és a moly megemész, a tolvajok pedig kiássák és ellopják (Mt 6:19) – utáni vágyódás helyett meghív, hogy gyűjtsünk „kincseket a mennyben” (20. vers), amelyek örökké tartanak majd. Jézus felszólít, hogy a világi befolyás érvényesítése helyett „úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5:16). A mulandó dolgokért való aggodalom helyett pedig erre kér: „Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: mit együnk? vagy: mit igyunk? vagy: mivel ruházkodjunk? Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek” (Mt 6:31-33).

Fejlődő keresztényi élet

Milyen egyszerű, és mégis milyen mélységes. Milyen érthető, és mégis kihívással teljes! Hogyan rendelkezhetünk fejlődő keresztényi élettel? Csak úgy, ha Isten jellemét és országát legfőbb foglalatosságunknak tekintjük. Ha naponta tápláljuk lelkünket életadó Igéjével (lásd: Jn 6:53-58), és időt szakítunk arra, hogy naponta imádkozunk és őszintén beszéljünk Hozzá.

Ha az Igéből és az ima által megismerjük Istent, bízni fogunk Benne, és meggyőződünk arról, hogy Ő a legjobb életutat választotta számunkra, ezért vágyódnunk fogunk bárhová is követni Őt. Szívesen szolgálunk majd másokat, ahogyan Jézus tette, amikor reménységet és gyógyulást vitt mindenhová. A valós értékét fogjuk látni mindannak, amit a világ kedvel és értékel, ezért minden vágyunk az lesz, hogy a csodálatos megváltási tervet megismertessük az emberekkel. És mivel érdekel embertársaink sorsa és örök boldogsága, érezni fogjuk a Jel 14. fejezetben található hármasságnyi

üzenet hirdetésének sürgető voltát. Az „örökkévaló evangéliummal” kezdődően ezek az üzenetek felszólítanak annak imádatára, „aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:6-7). De „mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül” (Róm 10:14), ha senki sem beszél róla? A megújult és mozgalmas keresztényi élet egyik legmeghatóbb és örömtelibb része az, hogy tetteinkkel és szavainkkal bemutathatjuk Jézust másoknak is.

Ezen az imahéten arra bátorítalak, hogy időzzetek Isten Igéje mellett, kutassátok az előkészített mély üzeneteket, szakítsatok időt az imádkozásra, kérjétek Istent, hogy árássza ránk áldásait, amelyekről beszélt hajdan a Galileai-tenger melletti domboldalon. Ezek az áldások olyan életből fakadnak, amely az Ő életéhez hasonlít, és egy örök, áldott életre mutatnak, amelyet akkor kapunk, amikor Krisztus másodszer is eljön.

1. Ellen G. White, *Gondolatok a hegybeszédéről*, 4. old.
2. Ellen G. White, *i.m.*, 3. old.
3. Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 5. köt., 229. old.
4. Ellen G. White, *Gondolatok a hegybeszédéről*, 1. old.

TED N. C. WILSON A HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ
GENERÁL KONFERENCIÁJÁNAK ELNÖKE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen Messiást vártak a zsidók, és várakozásaik miben különböznek a mi elképzeléseinktől, a második eljövettel illetően?
2. Hogyan „lehet szívünkben a menny”?
3. Jézus miként próbálta megváltoztatni a zsidókat, és hogyan próbál ma megváltoztatni bennünket?
4. Mi Isten törvényének alapja, és hogyan építhetünk erre?
5. Mit jelent megújult keresztényi életet élni, és miként válhat ez meg valaki életében?

Hétköznapi események és létünket megváltoztató problémák egyaránt elvezethetnek az Igazság megismerésére.

Ez a műsor kérdéseket fogalmaz meg és lehetséges válaszokat ad, amelyekből a legjobb megoldások szülehetnek életed problémáira.

A REMÉNYSÉG IDEJE

Tiberiu Nica műsora.
Hétfőtől csütörtökig, 21 órától a **Speranța TV**-ben.

speranțatv
www.speranțatv.ro

Szombat délután

Akarsz-e meggyógyulni?

MEGÚJULÁS CSAK ÚGY KÖVETKEZHET BE, HA MI IS AKARJUK.

SZENTÁGOTAI LÓRÁNT

Ébredés, reform, a szív megújulása – szép és bátorító szavak!

Csodálatos célkitűzés! Csak nem nekünk, már 20-30 éve adventista emberek számára. Szép és fontos dolgok ezek, ám nem nekünk, hanem másoknak. S miközben így gondolkodunk, nem tudjuk, vagy nem akarjuk tudni, hogy „...te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen”; nem tudjuk, vagy nem akarjuk tudni, hogy „sokan nem szentültek meg azok közül, akik azt állítják, hogy rendelkeznek a Krisztus nevével. Megkeresztelkedtek, ám élve temetettek el. Nem halt meg énjük, ezért nem támadtak fel új életre Krisztusban” (*Adventista Bibliakommentár*, 6. köt., 1075. old.).

Talán sosem volt ilyen égető szükség a szív megújulására, mint napjainkban.

Az idei imaheti anyag főcímét így fogalmazhatnánk meg másképp: „És Ő hozzájuk (hozzánk) jött”. Jött, hogy felrzza őket a lelki restségből, jött, hogy kigyógyítson laodicea betegségéből. Ma hozzánk, hozzád és hozzám jön, mert jól ismer, és tudja, hogy „... minden szív erőtelen” (Ésa 1:5). Áhítod az igazi ébredést és szíved megújulását? Ha igen, akkor mindekelőtt hozzád szól ez a kérdés:

Akarsz-e meggyógyulni?

Furcsa kérdés. Hát van beteg ember ezen a földön, aki nem akar meggyógyulni? Sajnos van. És nem is kevesen. Jeruzsálemben, a Bethesda-tó mellett, 38 éve betegnek lenni egy hosszú, véget érni nem akaró éjszakának tűnhet. 38 évig a vízparton. Oly közel, mégis oly távol! Elképzelhető, hogy 38 év betegség után valaki nem akar meggyógyulni? Igen, mivel az évek múlásával az ember megszokja a betegségét. Pontosan úgy, ahogy a kopasz ember megszokja kopaszságát, vagy a púpos a púpját. Az ember bármihez hozzászokik. Hozzászokhatsz szenvedélyeidhez, bűneid rabságához, és békésen együtt élhetsz velük. Van egy madárfaj, amely a krokodil

hátán él, és van egy halfaj, amely a cápa mellett éli le az életét, tökéletes párt alkotva gazdaállatával. Pontosan ilyen szimbiózis van ember és bűn között.

Hányan élünk tökéletes összhangban krokodiljainkkal, cápáinkkal? Éveken keresztül élünk együtt titkos bűneinkkel, szenvedélyeinkkel, és meg sem fordul az eszünkben, hogy megszabaduljunk ezektől. Jézus kérdése tehát nem fölösleges. Akarsz-e meggyógyulni? Szeretnél kigyógyulni abból, amivel eddig tökéletes összhangban éltél – félelmeiddel, irigységeddel, vallásos felületességeddel? Csak mi magunk tudjuk, hogy mivel élünk együtt békésen. Csak mi tudjuk, hogy mi rejtőzik életünk kárpitja mögött. Egy pillanat erejéig gondolkozz el azon, amiről általában nem szívesen gondolkozol, és tedd fel a kérdést: Akarok-e meggyógyulni?

Az a legnagyobb baj, hogy bár akarjuk, nincs hozzá elegendő erőnk. Mint a Bethesda partján fekvő betegnek. Nem is válaszolunk Jézus kérdésére. Ezer kifogást találunk állapotunkra („nincs emberem”; „más lép be előttem”). Az akarat hiánya teljesen megbénít. Akarsz-e meggyógyulni? Vajon az Úrnak szüksége van a mi akaratunkra is? Igen is és nem is. Nem, mivel akaratunk nélkül is meggyógyíthat. És igen, mert nem vagyunk robotok, játékszerek az Ő kezében. Ezért van szüksége a mi akaratunkra. Arra van szüksége, hogy akaratunk összhangban legyen az Ő akaratával. „Mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét” (Jn 5:30).

Akarsz-e meggyógyulni a félelmeidből?

Életünket a bölcsőtől a sírig félelem tölti be. Folyamatos szorongásban, belső bizonytalanságban élünk, és mindenben csak a rosszat látjuk. Mindenütt csak virág nélküli töviseket, lehullott faleveleket, sírhantokat és naplementéket látunk. Ennek okát még kiejteni és nehéz: „...a bennem lakozó bűn” (Róm 7:20). Próbálunk megszabadulni ettől az állapottól, ám pontosan az történik, mint a zenében – *da capo al fine* – kez-

dünk mindent előlről. Szeretnél kigyógyulni a félelmeidből? Egyedüli megoldás az Istenbe vetett igazi hit, hisz Ő mindent lát, tud és érez. Hinni abban, Aki életünket a kezében tartja. Hinni Istenben, aki félelmeink közepette nem csak Úr, hanem a mi Atyánk is.

Akarsz-e meggyógyulni haragodból?

„Más lép be előttem”. Mennyi szomorúság és düh rejlik e szavakban. Más! Mindig más a hibás. Mindig más visz bűnbe. Miért? Mert nem akarunk kigyógyulni haragunkból. De mi is tulajdonképpen a düh és a gyűlölet? Stanley Jones szerint „pokol, ami bennünk kezdődött el”. Szeretnél kigyógyulni a dühből? Ha igen, akkor mondd le az önzésről. Felejtse el, hogy minden körülöttes forog. Üresítsd meg magad a haragtól, és add át ezt a helyet Jézus Krisztusnak! Amikor Ő átveszi énünk fölött az irányítást, akkor máris megtettük az első lépést a dühtől és haragtól való szabadulás felé.

Akarsz-e meggyógyulni magányodból?

„Nincs emberem”, magányos vagyok. Ez az emberi élet legpusztítóbb érzése. „Sivatagi érzés” uralja életünket. De mi is a magány lényege? Keresek valakit, valamit... de jaj, kit és mit? Vágyok valaki után, szeretnék eljutni valahová, de jaj, kire és hová? Egymagunkban jöttünk e világra, s végül egymagunk távozzunk. S e két magány között ó, hányszor vagyunk magányosak! Egyetlen megoldás Jézus, Isten Fia: „Ímé, eljő az óra..., hogy engem egyedül hagyjatok” (Jn 16:32). Egyedül? Isten Fiát? „De nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van”. Ímé, a gyógymód! Ha mindenki elhagy is, az Atya nem hagy magunkra. Ha senki sem áll mellettünk, Ő akkor is velünk marad. Ő helyettünk marad egyedül, hogy nekünk ne kelljen átelnünk ezt az érzést.

Akarsz-e meggyógyulni fél-megtéréseidből?

„Sem hideg, sem hev”. Félig megtért. Megtérve a gyülekezethez, az egyházhoz, a lelkészhez, de nem Jézushoz. Hit-életünk nehézségekkel, szenvedéssel van tele. És ennek oka fél-kereszténységünk. Jákób megcsalja testvérét és édesapját, majd elmenekül Lábánhoz. Útközben találkozik az Úrral, hallja az Ő hangját. Vajon teljesen megváltozik? Nem, mivel még mindig feltételeket állít Isten elé: „ha az Úr velem lesz”; „ha megadja kenyereimet”; „ha visszatérek”. Későbbi élete bizonyítja, hogy ez csak egy fél-megtérés volt. Egy állandó menekülés Ézsau elől Lábánhoz, majd Lábán elől Ézsauhoz. A fél-megtérés eredménye a bűnnel teli élet. „Szabadíts meg, kérlek, engem az én bátyám kezéből, Ézsau kezéből; mert félek ő tőle!” Szabadíts meg kérlek, de nem a bűntől, hanem a bűn következményeitől! Mígnem bezárul a kör! Mögötte Lábán, előtte Ézsau, fölötten Isten. „Mi a neved? Jákób, család.” Talán ezek voltak Jákób első őszinte szavai Istenhez. És most már nem állít feltételeket és nem ígér, mivel megújult ember lett. Lehet, hogy megtértünk a gyülekezethez, de nem Krisztushoz. Talán mi is megtértünk, de énünk a régi maradt. Mi a neved? Félelem, aggodalom, harag, büszkeség, pénzszereget. Szégyelled megmondani a neved? Ne félj, csak mondd ki már! Amíg ezt nem teszed meg, Isten nem tud meggyógyítani.

MA JÉZUS MEGÁLL MELLETTÜNK, MINT HAJDAN TETTE. AKARSZ-E MEGGYÓGYULNI? AKAROD, HOGY MEGTAPASZTALD AZ IGAZI MEGÚJULÁST?

Van valakid!

Akarsz-e meggyógyulni? Ma Jézus megáll mellettünk, mint hajdan tette. Akarsz-e meggyógyulni? Akarod, hogy megtapasztald az igazi megújulást? Ha igen, akkor tudnod kell, hogy nem vagy egyedül! Ő eljött, megállt mellettünk ott, a bűneinkben. Eljött, hogy legyen Valakink. Hogy életünk legyen Őbenne. Tehát, akarsz-e meggyógyulni? Talán emberileg már mindent megtettél, ám ma még tenned kell egy lépést.

Az édesapa belép a kislány szobájába, aki könnyek között próbálja elvégezni a házi feladatot.

- Nem megy? – kérdezi.
- Nem – válaszol síró hangon a kislány.
- Te értelmes lány vagy, szedd össze magad és próbáld meg újra.
- De apa, már mindent megpróbáltam!
- Mindent megpróbáltál, de nem kértél meg engem, hogy segítsék.

Mindent megpróbáltunk a megújulás érdekében. És nem sikerült. De megszólítottuk-e Jézust? Kértük-e a segítségét? Ha nem, akkor ezt a lépést még meg kell tennünk.

Uram, betegem állok eléd, hisz Te megállsz mellettem! Köszönöm, hogy meg akarsz gyógyítani! Sokkal könnyebb minden, ha együtt tesszük! Engedd, hogy Melletted maradjak, a lábaidnál, mert meg akarok gyógyulni!

SZENTÁGOTAI LÓRÁNT A KOLOZSVÁRI „THEODORA” IDŐSEK OTTHONÁNAK ORVOSA ÉS ELNÖKE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Valóban meg akarok gyógyulni, vagy megelégszem jelenlegi „egészségi” állapotommal?
2. Ha igen, akkor kész vagyok felkelni fél-keresztény életem ágyából?
3. Ha igen, akkor kész vagyok engedelmessé válni a nagy Orvos tanácsának: „Többé ne vétkezz”?

Vasárnap

Elrejtett, de látható dolgok

KRISZTUS SZERETETE LELKESÍT

LARRY LICHTENWALTER

Albert Einstein öt éves volt, amikor életében először látott iránytűt. Megbabonázta a tű mozgása. Bármerre is fordította a szerkezetet, akárhogy próbálta becsapni, rávenni arra, hogy más irányba mutasson, a tű mindig megtalálta a mágneses északi sark irányát. *Ez egy csoda, gondolta.*

Einstein szívesen mesélt arról az esetről, amikor először fedezte fel, hogy a dolgok mögött kell lennie valami „rejtett mélységnek”. Ez a kíváncsi kisfiú tanulmányozta a rejtett erőket, és nagy fizikussá vált, aki bebizonyította mindazt, ami ellentmondott a magyarázatoknak. Azonosította azt a titokzatos kapcsolatot – amit mi nem láthattunk – az energia és az anyag között, a láthatatlant, ami meghatározza a láthatót.

Csoda Pálért

Jézussal együtt töltött élete Pál csodája volt. A láthatatlan dolgok voltak életének legmélyeségebb vetületei, amelyekben megfogant a gondolat, értékek épültek és döntések születtek. A láthatatlan dolgok munkálták belső életét, hogy olyan jellemre tegyen szert, amely által megláthatja Isten kegyelmének csodálatos végtermékét. Hogyan működött ez? Pál egyszerű magyarázattal szolgált: „Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket” (2Kor 5:14). A *szorongat* szó jelentése: körbevenni, körülfogni, ellenőrzés alatt tartani, kényszeríteni. Pál azt sugallja, hogy Krisztus szerelme mintegy satuba szorít bennünket. Ez azonban távolról sem egy álló helyzetben levő kényszerítés, inkább egy mozgásban levő, erőteljes készletés.

Csónakkal a sziklák között

Képzeljétek el, hogy a Colorado-kanyonban kígyózó folyó tajtékzó hullámain eveztek. Az örvénylő víz ide-oda

dob a sziklaszirtek között. Nincs lehetőség az árral szemben úszni, vagy felkapaszkodni a sziklákra. Ezért jól meghatározott irányban haladsz, nincs megállás, nincs kiút. Olyan ez, mint egy hullámvasút, amely halálosan félelmetes, de egyben minden képzeletet felülmúló gyönyörrel is tölt el.

Képzeljétek el, hogy Krisztus szeretete vesz körül, éppen úgy, mint a folyót a sziklaszirtek, ezért nem térhatsz se jobbra, se balra. Képzeljétek el, hogy az Ő szeretete visz előre, mint tajtékzó víz, egy jól körülhatárolt mederben, és nincs megállás. Ez a szeretet bilincseli le életeteket – teljes valótokat, mindeneteket. Ez a szeretet a legfontosabb számotokra – egyetlen erkölcsi irányba vezet benneteket. Van egy középpontod. Van egy szenvedélyed, egy támpontod. Gondolataidnak és tetteidnek az indítéka: Jézus Krisztus! És lelkesedésedet tisztán láthatják mások is – ha bennetek lakozik Jézus, akkor ez látszani fog kifelé is (2Kor 5:15,17; Fil 2:21; 3:7,14).

Amikor a láthatáron semmi más nem volt Pál előtt, akkor csak Krisztus szerelmére összpontosított. „Mert nekem az élet Krisztus” – mondta a filippibelieknek (Fil 1:21). Számára Jézus volt a mágneses északi sark, ami erkölcsi iránytűjét tévedhetetlenül mindig abba az irányba fordította.

„Bolondok” Jézusért

Játszottatok-e már egy *labrador* kutyával? Amint hozzá közeledtek, egyre nyugtalanabban ugrál. Ha a feje fölött meglóbalász egy botot, nyüszít és ugrál. Mintha esztét veszítette volna – összpontosít, türelmetlen, ugrásra készen áll. Nem kell tanítani, hogy hozzon vissza egy elhajított tárgyat. Benne van a vérében. Ezért él. Szinte esztét veszítve rohan, hogy visszahozhassa. Amikor eldobod a botot, még mielőtt látná, hogy hova esik, máris szalad utána. Ezt mondja Pál: „bolondok vagyunk, Istenért” (2Kor 5:13). Vagyis, Krisztusért vagyunk

fáradtak, lelkesek, radikálisak, szenvedélyesek, „bolondok”. Egy meglátás, egy lenyűgöző szenvedély hajt, mint a négy-lábú kedvencet.

Pál életére tekintve valami erőteljes, láthatatlan dolgot fedezünk fel: a nehéz munkát, börtönéveket, testi bántalmazást, ostromozást, megkövezést, mérföldek megtételét úttalan utakon, utazást viharos tengereken, fáradságot, fájdalmat, álmatlan éjszakákat, éhséget, hideget, kiszolgáltatottságot. Ezek erkölcsi és lelki döntéseinek, életmódjának, hitéletének és hűségének következményei (2Kor 6:3-10; 11:22-33; Fil 3:7-10).

Ezek az életképek jelentik azt a háttérrel, amiért kifejezte, hogy Krisztus szeretete arra kényszeríti őt, hogy ne éljen többé önmagának. Az evangélium hirdetése, Isten munkája az elveszettekért, Isten népe, Isten dicsősége – mindezek az első helyet foglalták el Pál elméjében. Így hát eldöntötte: *Mindezt megteszek Jézusért. És ezért semmit sem várok cserébe, akadályoktól, körülményektől és költségektől függetlenül.*

Érdeemes meghalni

Hogyan jut valakinek ily módon a belső világába, gondolataiba, érzelmeibe, vágyaiba és értékrendszerébe Isten szeretete? Hogyan veszi át az irányítást és alakítja valakinek a külső életmódját is?

JÉZUS SZERETNE HATNI LÉNYÜNK MÉLYSÉGEIRE, HOGY Ő LEHESSEN GONDOLATAINK ÉS TETTEINK FORRÁSA.

Pál számára ez a belső irány közvetlen kapcsolatban van Krisztus halálának láthatatlan valóságával: „Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket, úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki érettük meghalt és feltámasztatott” (2Kor 5:14-15).

Pál az érettünk hozott helyettesítő halálra utal, és arra, hogy ez miként vonatkozik az életünkre: mivelhogy Krisztus meghalt, mi is meghalunk! Meghalunk az énnék. Meghalunk önző életmódunknak. Meghalunk a bennünket megemésztő szenvedélyeknek és kívánságoknak. Meghalunk a világ értékrendszerének. Meghalunk a mindennapi életünkben megszokott kényelemnek.

És ekkor Krisztus szeretete szó szerint „olyan szeretet lesz, amelyért érdemes meghalni”. Pál így ír erről: „Krisztussal együtt megfeszítettem, élek többé pedig nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2:20).

Ez a láthatatlan valóság az Ő hatalmáról beszél: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, ímé, újjá lett minden” (2Kor 5:17). Új teremtés, új emberek leszünk, kívül és belül. Minden részlet fontos. Már nem érdekelnek a valamikor fontosnak tartott dolgok; és meglepően szívesen fogadjuk az új dolgokat életünkben. Hihetetlen és érthetetlen ez a fordulat – de egyben messzemenően valós is.

A láthatatlan együtt hat mindazzal, ami benső életünknek a látható része, azzal, ahol megszületnek a gondolatok, a vélemények, az értékek és a döntések. Belső világunk megújulása által változunk meg a Szentlélek átfórmáló erejével (Tit 3:3-7; Jn 3:5-8; 1Jn 3:9). Jézus lesz az új támpontunk. Azért élünk, hogy magasztaljuk Őt. Az Ő tisztelete, és az Érette végzett munka lesz a legfontosabb számunkra.

Egyszer egy turista meglátogatott egy misszióállomást, ahol egy ápolónő leprás betegeket kezel. A turista megdöb-

MINDENT MEGTESZEK JÉZUSÉRT. ÉS EZÉRT SEMMIT SEM VÁROK CSERÉBE, AKADÁLYOKTÓL, KÖRÜLMÉNYEKTŐL ÉS KÖLTSÉGEKTŐL FÜGGETLENÜL.

benve hátrált, miközben ezt mondta: „Én ezt nem csinálnám még egy millió dollárért sem!” Az ápolónő elmosolyodott: „Én sem! De Jézusért ingyen csinálom!”

Mit tennél ingyen Jézusért? Semmit? Mindent? Van határ? Vannak feltételeid? Egyáltalán miért tennél valamit Jézusért?

Életünk is lehet egy csoda. Akár a munkahelyen, akár a missziómunkában, akár a szünidőben. Jézus szeretne hatni lényünk mélységeire, hogy Ő lehessen gondolataink és tetteink Forrása.

Ez sokkal több, mint amit elmagyarázhatnánk. Csak a Krisztus szerelmétől szorongatva élhetjük úgy az életet, hogy közben megpróbáljuk azt egyre jobban megérteni.

LARRY LICHTENWALTER TÖBB MINT KÉT ÉVTIZEDEN ÁT LEKÉSKÉNT DOLGOZOTT A MICHIGAN ÁLLAMBELI BERRIEN SPRINGSBEN. DOKTORI DIPLOMÁT SZERZETT ETIKÁBÓL AZ ANDREWS EGYETEMEN, AHOL TEOLÓGIAI OKTATÓ IS VOLT. FELESÉGE KATHIE, ÖT FIUK ÉS KÉT MENYÜK VAN. A LICHTENWALTER CSALÁD NEM OLYAN RÉG SZOLGÁLATOT VÁLLALT LIBANONBAN, A KÖZÉP-KELETI EGYETEMEN, AHOL LARRY A TEOLÓGIAI TANSZÉKET, ILLETVE AZ ISZLÁM ÉS ARAB INTÉZETET FOGJA VEZETNI.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Hogyan lehet a szeretetből fakadó kényszerítés jótékony hatású?
2. Pál szerint mi az élet értelme?
3. Miért van ma szükségünk arra, hogy Pál életéhez hasonlóan „csodákkal” teli tapasztalatokat éljünk át?

Krisztus lelkülete

MI ÁLL KAPCSOLATAINK HÁTTERÉBEN?

Képzeljete el egy egyszerű kereszt alakzatot. Egy katedrális alaprajzát, egy kard nyelét, egy repülőgépet, protein molekulákat, sírköveket stb. Ezek kereszt alakú tárgyak.

Most pedig képzeljete el egy „kereszt alakú elmét”. Nem egy emberi agyat, amelynek kereszt alakja van, hanem egy olyan elmét, amelyet lelki és erkölcsi szempontból átalakított a kereszt jelentősége. A kereszt önmegtágadást, önfeláldozást jelent. Ezek a magatartások készítették Jézus Krisztust, hogy megüressítse önmagát másokért, hogy szolgál formát öltönn és megalázza magát, „engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig.” (Fil 2:8).

Önfeláldozó élet

Képzeljete el egy olyan életet, amelyben a szeretet, a megbékélés útját választjuk, és mások javára élünk. Képzeljete el, hogy egyetértésben éltek, szeretitek egymást, együtt munkálkodva, egy akarattal, önmegtágadással, kölcsönösen lemondva az elsőbbségről a másik javára. Ez azt jelenti, hogy hasonlónak válnak Jézushoz: „Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is” (Fil 2:5).

Csodálattal tekintünk Krisztus áldozatkészségére, és a meghívásra, hogy példáját kövessük. A kereszt elfogadása az egyik legelső tektonikus mozgás, amely valódi megújulást eredményez a szívben. A Krisztussal való kapcsolat gyökeres változást eredményez, amely az emberekkel való viszonyunkban is tükröződik. Most már Krisztus „indulata”, lelkülete irányítja gondolatainkat, válaszainkat és tetteinket. Krisztus lelkülete olyan belső valóság, amely az emberekkel való viselkedésünk mozgatórugója.

Az önszeretet és rivalizálás lelkülete tör utat magának a mindennapi életben. Versengés, irigység, nézeteltérések, ellenségeskedés és erőszakosság jellemzik az emberi valóságot. Életünkben – a családi körben, a munkahelyen, a gyülekezetben, a rokonságban, a világban – megszokott dolog lett a konfliktus. Egymás és Isten ellen fordulunk, és elfelejtjük,

hogy a nagy küzdelem középpontjában állunk. Ennek a versengő és önelégült gondolkodásmódnak eltökélt szándéka, hogy saját akaratát, saját útját járja. Még a béke, az összefogás és a szeretet elvesztésének árán is nyerni akarunk. Az élet bizonyítja, hogy ez történik mindenütt, mindenkiel és mindenhol. Az akarat, a hatalom, az ellenőrzés és a gondolatok háborúja elkerülhetetlen. Ez alól semmi és senki sem mentes.

Csak Krisztus lelkülete szüntetheti meg életünkben ezt a bűvös kört.

Krisztus lelkülete

Pál apostol a Filippibeliékhöz írt levél 2. fejezetében csodálatos leírásban tárja elénk, hogyan gondolkodik Jézus Istenről és a veszendő emberekről. Erőteljes történet ez: Jézus, habár Isten volt, nem élt mennyei jogaival, hogy azokat a maga érdekében felhasználja, hanem önmagát megüressítette, megalázkodott, és hagyta, hogy keresztre feszítsék (6-8. versek).

Krisztus lelkülete a múlt örökkévalóságáig nyúlik vissza – a világ teremtése előtti időig, amikor az önzés és versengés kirobbant a mennyben, majd elárasztotta földünket. Ő volt a megöletett Bárány, már a világ megalapítása óta (Jel 13:8). Jézus életében és halálában az Atya akaratát és jellemét tartotta szem előtt: „Aki engem látott, látta az Atyát” (Jn 14:9); „Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is” (7. vers). Isten akaratának elfogadását jelentette, hogy a Fiú meghalt a kereszten. Krisztus lelkülete, „indulata” része Isten jellemének. Az Atya, a Fiú és a kereszt szorosan kapcsolódnak egymáshoz. Istent Krisztus keresztyje által lehet megismerni.

Pál a filippi keresztyények közötti versengéssel kapcsolatosan beszél Krisztus alázatáról. Önző, individualista magatartásuk Krisztus odaadó, önfeláldozó magatartása ellen irányult. Veszélybe került az egység. Csak a Krisztus lelkületét képviselő magatartások és tettek oldhatták fel ezt a feszült helyzetet. Ezért hangzott el a felhívás: „Teljesítsétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon sze-

retettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén; semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiabavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál. Ne nézze ki-ki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is” (Fil 2:2-5).

**„ANNAKOKÁÉRT AZ AZ INDULAT
LEGYEN BENNETEK, MELY VOLT
A KRISZTUS JÉZUSBAN IS, AKI MIKOR
ISTENNEK FORMÁJÁBAN VALA, NEM
TEKINTETTE ZSÁKMÁNYNAK AZT, HOGY
Ő AZ ISTENNEL EGYENLŐ, HANEM
ÖNMAGÁT MEGÜRESÍTÉ, SZOLGAI
FORMÁT VÉVÉN, EMBEREKHEZ
HASONLÓVÁ LETT.”
(FIL 2:5-7)**

Pál jól tudta, hogy mit kér. Krisztussal való találkozása a damaszkuszi úton nagy meglepetés volt számára. A kegyelem csodálatos tapasztalata volt, amely megtérését eredményezte – gyökeres, mélységes változást szívében. Akaratos, önző és büszke ember volt: tiszteletlen, erőszakos, megátalkodott, félelmetes, szívtelen, gyűlöletes, hajthatatlan (1Tim 1:13; Csel 8:3; 22:4-5). Ártatlan emberek életére tört, pusztulást, fájdalmat és halált hagyva maga után.

A keresztt hatalma

Aztán találkozott Jézussal, azzal, Aki nem élt jogaival, hanem Önmagát megüresítette, megalázkodott és meghalt a kereszten érte, a büszke, megátalkodott, önző és erőszakos üldözőért. Pál egész lényében megrendült, valósággal kísértette őt Krisztus lelkületének megnyilvánulása. Elhatározta, hogy saját élete és munkássága fog beszélni a keresztt történetéről: „Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. Azért a halál mi bennünk munkálkodik, az élet pedig ti bennetek” (2Kor 4:10-12). **Pál életmódja a keresztt történetét jelképezi.**

Keresztényi életünknek Krisztus képére kell átalakulnia. El kell jutnunk oda, hogy semmit se önmagunkért és ne versengésből tegyünk. Krisztus lelkülete azt jelenti, hogy folyamatosan meghalunk Krisztusban, Aki lényünket Hozzá hasonlóvá formálja. Lelkinek lenni azt jelenti, hogy megtanuljuk a keresztt történetét, és ezáltal Krisztusban teljes lényünk megváltozik, életünket pedig az áldozatkész szeretet fogja jellemezni, amelyben az erő gyengeségünkben rejlik, és amelyben a békesség, a megbékélés, az egység és a szeretet útját választjuk.

Legyetek olyanok, mint Jézus!

Károly és felesége folyton vitatkoztak. A férfi magatartását egyre nehezebb volt elviselni, szavai és tettei tele voltak gyűlölettel. Düh és keserűség töltötte be szívéét. A szeretet mindenre képes, ám az már régen eltűnt. Ekkor Isten – nem hallhatóan, csak az elméjében – szólt hozzá: „Károly, ha az Én Fiam vette volna feleségül a nejedet, akkor Őt a felesége egyetlen cselekedete sem tudná arra készíteni, hogy kevésbé szeressen. Semmi sem gátolhatná meg abban, hogy megbocsásson, hogy szolgáljon, és hogy feleségét mindennél fontosabbnak tekintse. Károly, ha az Én Fiam lenne a nejed férje, akkor az asszony egyetlen tette sem készíthetné arra, hogy kínozza őt, vagy gyűlölködő szavakat szóljon hozzá. Ha az Én Fiam házasodott volna össze a feleségeddel, akkor Ő nem tekintene saját magára, mint ahogyan a Golgotán sem tette.”

Képzeljétek el, milyen lenne az életetek, ha Krisztus lelkülete hatást gyakorolhatna rátok. Mi változna a kapcsolataitokban? Szívünk a nagy küzdelem harcmezeje. Mít választunk? Megengedjük Krisztusnak, hogy vezérelje másokkal kapcsolatos gondolatainkat, döntéseinket, viszonyulásunkat? Versengés nélküli élet mellett döntünk? Megbékélünk? Készek vagyunk félretenni saját útjainkat és életünket másokért és Jézusért?

**JÉZUS, HABÁR ISTEN VOLT,
NEM ÉLT MENNYEI JOGAIVAL,
HOGY AZOKAT A MAGA ÉRDEKÉBEN
FELHASZNÁLJA.**

Saját erőnkől nem sajátíthatjuk el Krisztus lelkületét. Csak Isten Lelke munkálhatja szívéünkben a szeretetet, a békét, a hosszútűrést, az önfegyelmet és az önzetlenséget (Gal 5:16-18,22-24). Akárcsak Pál apostol életében, ez a munka akkor kezdődik el, amikor a keresztt és Krisztus lelkülete „foglal el” minket. Jézus halála valóságos módon mutatja be a versengés természetét, és azt az egyetlen módszert, amely által mindannyian ellenállhatunk ennek. A Szentlélek hatalma által elhatározhatjuk, hogy helyet adunk Krisztus lelkületének az életünkben.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen a versengés igazi természete?
2. Mit jelent Krisztus „indulata”, illetve lelkülete?
3. Hogyan munkálkodhatunk együtt a Szentlélekkel annak érdekében, hogy Krisztus lelkületével bírjunk?

Kedd

Mire gondolok?

ERKÖLCSI ÉRZÉKENYSÉG ÉS LELKI BEFOLYÁS

A világ több városában szerveztek olyan kiállítást, melyen emberi testeket mutattak be, olyan tetemekét, melyekről a bőrt teljesen eltávolították, hogy láthatóvá váljanak az izmok, inak és ínszalagok. A hátról eltávolították az izmokat, hogy előtűnjön az gerincvelő, eltávolították a koponyát, hogy láthatóvá váljék az agy. Szemből nézve az agy a homlok mögött fekszik. Hátról nézve pedig megfigyelhető, hogy az agyalaptól kezdődően a derék tájáig húzódik a hátgerinc, ahol idegnyúlványokra oszlik, amelyek a lábszáron keresztül eljutnak egészen a lábfejig. Látni lehet a csigolyákat, gerincvelőt és a test különböző végtagjaiba szerteágazó idegeket. És mindez mire utal? Hogy az agy szoros kapcsolatban áll minden egyes testrészszel. Végeredményben minden, amit teszünk, az agy irányítása alatt áll.

Az emberi testek kiállítása is azt a tényt hangsúlyozza, hogy az ember több, mint egyszerű test. Fiziológiailag az agy elengedhetetlen az emberi személyiség létezése szempontjából. Nehéz felfogni, hogy egy alig másfél kilogrammos agy – 100 milliárd idegsejt, ami naponta 70000 gondolatot gerjeszt, a szív 103000 dobbanását irányítja, 23000 lélegzetvételre készítet, és több mint 600 izmot dolgoztat meg – ilyen fontos szerepet tölt be életünk értéke és természete szempontjából. Minden egyes agyban rejtett gondolatok vannak, amelyet azonban az imént említett kiállítás nem tud felboncolni, nem tudjuk kiállítani az öntudatot, az értelmet, a képzelőerőt, érzelmeket, értékeket, vágyakat, erkölcsi tartást, lelkiületet, meggyőződést, akaratot, személyiséget vagy jellemet.

Bibliai megközelítés

A Szentírás a megváltozott élet fogalmába foglalja bele az elme rejtett világát: „És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változtatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes aka-

rata” (Róm 12:2). A megújult elme még a mai világ folyamatos készítése ellenére is változást hoz az életbe.

A Római levélben Pál apostol elemzi a humanista gondolkodás lefele tartó spirálját, amely erkölcsi romlást és Isten elvetését eredményezi (Róm 1:18-32). De elhangzik az ígéret, hogy ezt az erkölcsi romlást meg lehet akadályozni, ha életünket azzal tápláljuk, ami fontos Isten számára: ami jó, ami elfogadható és tökéletes erkölcsi, lelki szempontból. Az erkölcsi és lelki skála nyilvánvalóvá tétele miként határozza meg Sátán elleni küzdelmünket? „Örülök azért rajtatok; de akarom, hogy bölcssek legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban” (Róm 16:19). Ez az erkölcsi ártatlanság elve. Nem találunk ennél világosabb képet az emberi elméről. Amikor annak módjára figyelünk, ahogyan a megújulás átalakítja az életünket, megértjük, hogy belső gondolatainknak fontos szerepe van.

Jobb, mint az Apple

Az Apple cég vezette be a köztudatba a „retina kijelző” megnevezést, a folyékony kristályos alapú kijelzőkre utalva. A cég szerint ez a technológia olyan sűrű felbontású képet eredményez, hogy az emberi szem normális távolságból nem is képes azonosítani a kép szerkezetét. A „retina”-féle technológiát több Apple termékénél is alkalmazzák annak érdekében, hogy ezek az eszközök optimális vizuális élményt nyújtsanak.

Am egyetlen bonyolult műszaki vívmány sem képes felvenni a versenyt az emberi aggyal – a látás, hallás, képzelőerő, érzékelés vagy a valóság tudatunkba rögzítése tekintetében. Agyszövegeink emlékek milliárdjait raktározza el: egy 30 évvel ezelőtt hallott suttagás; gyerekkorunk óta táplált gyűlölet; soha nem tapasztalt, de elképzelt gyönyör; egy bizonyos akkordfogas a gitáron; egy ajak vagy egy domboldal görbülete; egy egyenlet; egy kert illata; egy fűszál formája; a látott

filmek és olvasott könyvek; reklámok; hallott rádióműsorok; énekek; imák. Minden benne van. Az agyunk élő könyvtár.

Megnyugtató érzés, hogy mindaz, amit elménkben elraktározunk, meghatározzák mai és holnapi személyiségünket. Nem értjük teljes mértékben, hogy ez az élő könyvtár miként határozza meg mindennapi magatartásunkat, azt azonban tudjuk, hogy az évek múlásával egyre inkább „e könyvtár foglyaiává” válunk. A képek és tapasztalatok elraktározódnak elménkbe, és többé nem lehet onnan kitörölni.

Mennyei elme kialakítása

Pálnak nyomós oka volt ezt írni: „És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata” (Róm 12:2). Arra figyelmeztet, hogy minden beszüremelő erő hat gondolkodásunkra, jellemünkre és magatartásunkra. Utal a társadalmi csoportok erejére, a kulturális előírásokra, az intézményekre, a világi látásmódra, a sajtóra, a szórakozásra, zenére, a képzelet világára, a divatra, sportra és hagyományokra – ezek mind alakítják a személységet. Pál szembeállítja az elme megújulását a világgal, majd meghív, hogy Istenért és ne a viláért éljünk.

**BIZONYOS DOLGOKAT JOBB,
HA NEM HALLGATUNK, NEM NÉZÜNK
MEG, NEM OLVASUNK EL, NEM
TAPASZTALUNK MEG, NEM
MONDUNK KI, NEM KÉPZELÜNK EL,
NEM ISMERÜNK MEG.
TARTSUK KORDÁBAN ÉS SZIGORÚ
ELLENŐRZÉS ALATT GONDOLATAINKAT
MINDAZOKRA NÉZVE, AMIK
GYENGÍTHETIK ÉS BESZENNYEZHETIK
LELKÜNKET.**

Amikor találkozunk Krisztussal és életünket átadjuk Neki, elménk új gondolatokat nyer, és képessé válik megtisztítani azt a régi gondolkodásmódtól. Új emberekké válunk, vágyaink és értékrendszerünk is megújul (2Kor 5:17). Elménk is teljesen megváltozik (Ef 4:23; Róm 12:2; 1Kor 2:12-14; Ef 1:18-19).

A Szentírás tanulmányozása fejleszti erkölcsi érzékenységünket (Zsid 5:14), és Krisztus lesz a cél (Fil 1:21). Lemondásának útja lesz a mi utunk is (Fil 2:1-8; 1Kor 2:16). Jézus is táplálta erkölcsi ártatlanságát az által, hogy a Szentírás szavaival töltötte meg elméjét és mindig azt kereste, hogy tiszta és kedves legyen Atyja előtt és másokat felemeljen (Luk 2:40). Mi is ugyanezt fogjuk tenni.

Az elme művelése

Tornáztassuk új gondolkodóképességünket; elménket inkább Isten dolgaira, mint a földi természet dolgaira tanítsuk (Róm 8:5-8). Engedjük, hogy a menny töltse be gondolatainkat, és ne csak földi dolgokra összpontosítsunk (Kol 3:2). Ha Jézusra nézünk, egyre inkább hasonlítani fogunk Órá gondolkodásmódban is (Róm 3:18; Zsid 12:1-3).

Bizonyos dolgokat jobb, ha nem hallgatunk, nem nézünk meg, nem olvasunk el, nem tapasztalunk meg, nem mondunk ki, nem képzelünk el, nem ismerünk meg. „Tartsuk kordában és szigorú ellenőrzés alatt gondolatainkat mindazokra nézve, amik gyengíthetik és beszennyezhetik lelkünket” (Ellen G. White, *Isten fiai és leányai*, 107. old.). Ezt úgy érhetjük el, ha Jézus Krisztusra összpontosít az elménk (Róm 8:5-8), és ha gondolatainkat folyamatosan alávetjük a Szentírásban fellelhető isteni akaratnak (Róm 12:2; Zsolt 1:2; 119:9-16,99).

Szervezett gondolkodás

Mivel nincs menekvés a mindenütt jelenlévő világi kultúra elől, elménk sáfáraivá tettünk. Különbség van a között, amit szándékosan megnézünk és megtapasztalunk, és a között, ami életünk során felénk árad. Ne igazodjatok a világhoz. Engedjétek meg Istennek, hogy átforgassa gondolkodásotokat. Egy olyan korszakban, amikor a gonoszság állandó volt, Énok megszokta azt, hogy félrevonuljon, hogy Isten szentségének jelenlétében rendszerezze gondolatait. Az akkori civilizáció leggazdagabb társadalmában, Egyiptomban élt József, „az erkölcstelenség látványa és hangjai mindenütt körülvették, de ő olyan volt, mint aki se nem lát, se nem hall. Nem hagyta, hogy gondolatai tiltott területeken kalandozzanak” (Ellen G. White, *Patriárkák és próféták*, 214. old.). Mindketten fejlett erkölcsi érzékenységre és lelki befolyásra tettek szert, miközben elméjüket Istennek szentelték.

Amikor gondolkodásunkra figyelünk, Jézus meghív, hogy kérdezzük meg önmagunktól: „Mire gondolok?”

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen képek és gondolatok töltik meg elménket a mindennapokban?
2. A jó és tiszta dolgokkal foglalkozunk, vagy inkább azzal, ami rossz és romlott?
3. Mit tehetünk annak érdekében, hogy saját elménk jobb sáfárai legyünk?

Szerda

Tisztességes, vagy mégsem...?

BECSÜLETESEN ÉLNI

Kaliforniában egy férfi betért egy gyorsétterembe, hogy rendeljen valami falnivalót magának és a vele levő fiatal hölgynek. Az üzlet vezetője tévedésből azt a dobozt nyújtotta át neki, amelyet álcázásként használtak a napi bevétel bankba szállításához.

A vásárló fogta a dobozt és távozott. Egy parkban leültek enni, és ekkor fedezték fel a dobozban levő majdnem 10000 dollárt. Mit tehetnének? Rájöttek a tévedésre, ezért visszatértek az étkezdébe és visszaszolgáltatták a dobozt. Az üzletvezető elcsodálkozott:

– Telefonálok az újságíróknak, hogy számoljanak be erről a történetről és fényképezzék le önt. Ön a város legbecsületesebb embere.

– Ó, kérem, ne tegye ezt! – kérlelte a vevő.

– Miért ne?”

– Nézze, én házas ember vagyok, viszont a velem levő fiatal nő nem a feleségem – jött a válasz.

Tisztességes, vagy mégsem...?

Őszinte? Egyáltalán nem – a tisztességet nem lehet részekre osztani. Az egy belső tudat, amely ellentétben áll a képmutatással. A tisztesség oszthatatlan, valódi egységként határozható meg. A matematika világából származik – egy egész szám (1, 2, 3 stb.), és nem annak csupán egy töredéke. Az etikában a tisztesség a gondolatok, a tettek és szavak valódiságát és következetességét jelenti. Ez azt jelenti, hogy azok vagyunk, akiknek állítjuk magunkat. Azt tesszük, amit állítunk, hogy teszünk – ez az igaz beszéd. A tisztesség határozza meg valónkat, azt, hogy őszinték és nem csupán az igazság emberei vagyunk.

A megújulás mindenre kiterjed

A szív újjászületését a Szentírás az őszinteséghez kapcsolja: „Megújultatok pedig a ti elméteknek lelke szerint, és felöltöztették amaz új embert, mely Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben. Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátjával:

mert egymásnak tagjai vagyunk” (Ef 4:23-25). Megtérésünk után Krisztusban kapunk új önazonosságot, és a tisztesség központi helyet kezd elfoglalni életünkben. Felöltözni az új embert Krisztusban azt jelenti, hogy félretesszük az álnokságot és csak az igazságot szóljuk. Őszinte szavak fogják jellemezni beszédünket. Az igazság szerint élünk, amely minden kapcsolatunk kölcsönös bizalmának alapja. Ez az igazság kifejeződik úgy a feddhetetlenségben, mint a szentségben (Ef 4.24). „Az igazság szentsége” tágitja erkölcsi látásmódunkat, amellyel képesek leszünk az alapelveken és teológián túl meglátni a szent Istent (Jel 15:4). A mélységes valóság az, hogy az igazság és a hitelesség személyes tulajdonságok.

Működésben az igazság

„Mi az igazság?” – kérdezte Pilátus Jézustól. Jó kérdés – talán a legmélysegebb a Bibliában (Jn 18:38). Ez derít fényt a világra és a kultúránkra vonatkozó évszázados látásmódunkra. Erkölcsi lényünk középpontjában van az igazság. Azonnal felmerül a következő kérdés: „Őszinte ember vagyok?”

Már Pilátus kérdése előtt kijelentette Jézus: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14:6). Ez egy bátor bibliai meghatározás: Jézus az igazság. Természete, lelkiülete az igazság. Lényegében az igazság egy Személy. Ez azt jelenti, hogy az igazság személyes, nem valami elvont dolog. Elsősorban egy jellemtulajdonság, amely kifejeződik egy személy tetteiben és szavaiban. Jézus tanításai igazak, mivel bemutatják, hogy ki is Ő. Ekkor az igazság személyes kapcsolatba hoz bennünket az élet igazi Forrásával – Jézus Krisztussal. Személye találkozik személyünkkel – ezért kínálhatja fel tetteink megélésének hitelességét. Személye példát, reménységet, bátorságot ad, és erőt ahhoz, hogy igazak lehessünk egy csalással és illúziókkal teli világban.

Az igazság arra kötelez, hogy kétellyel tekintsünk saját erkölcsi következetességünkre. „Őszinte ember vagyok? Teljes valómban őszinte, mint Jézus?”

A maradék igazsága

A Jelenések könyve úgy jellemzi Isten népét, mint amely a vég idején tökéletes, vitathatatlanul tisztességes – még élete és vagyona kockáztatása árán is. A Bárányt követők szájában nem található álnokság és hazugság: ők feddhetetlenek (Jel 14:5). Sofóniást megdöbbeníti a kapott látomás: „Izráel maradáka nem cselekszik hamisságot, nem szól hazugságot, és nem találtaik szájában álnokságnak nyelve, hanem legelésznek és lenyugosznak, és nem lesz, aki felrettentse őket” (Sof 3:13). És mint az első gyümölcsök, amelyek megtapasztalták a Bárány véreinek megújító hatalmát, Isten népe is követi és visszatükrözi Krisztus igazságát szavakban és tettekben, mivel Ő hű és igaz (Jel 19:11; 13:14). Így gondolkoznak ők. Krisztus gondolkodása saját gondolkodásmódjuk lett (v.ö. Jel 7:1-14; 14:1-5).

A gonoszság hatalmai és a Bárány követői közötti eltérést a szájukból származó álnokság és igazság közötti eltérés jelzi (Jel 12:15-16; 13:5-6; 16:13-14; 14:5). Csak az őszinte emberek léphetnek majd be a Szent Városba (Jel 21:27; 22:14-15). Az „aki szereti és szólja a hazugságot” kifejezés azokra vonatkozik, akik egészen másképp élnek, mint ahogyan állítják (Jel 22:15; 22:11; 21:8,17; 2Thess 2:7-13; Jn 3:19-21). Az igazság egy erkölcsi beállítottság. „Szeretni a hazugságot” sokkal mélyebbre ható, mint „szólni a hazugságot”. A hamisságra való hajlam hazugsághoz vezet. Aki szereti a hazugságot, a hazugság atyjával kerül rokonságba (Jn 8:44). Amilyen a bensőnk, olyanok a tetteink. Elsősorban legyünk őszinte emberek, ha szeretnénk őszintén beszélni és élni. Az igazság mélyesebb, mint a tanok, vagy mint Isten elméleti bemutatása és az Ő igazsága ebben az álnok világban. Hatással van egész életünkre. A vallási és erkölcsi dolgok oszthatatlanok.

Igazság és megújulás

A Szentírás miért köti folyton az igazsághoz a megújulást? Azért, mert az igazi kapcsolatok alapja a bizalom. A gyülekezet legyen nyitott és őszinte. Egyetlen igazi gyülekezetet sem alkothatnak hamis emberek. Ha nem vagyunk őszinték mások iránt, akkor ez hamis emberekké tesz bennünket. Arra hívtunk, hogy legyünk tisztességesek, hogy építsük és ápoljuk a közösséget. A tisztesség szabadokká tesz, hogy együtt éljünk testvérünkkel, férjünkkel, feleségünkkel, egy munkatárssal, vagy baráttal. Hogy szégyen és bűntudat nélkül nézhessünk egymás szemébe. Tisztességesek vagyunk egymásért – de Istenért is! Az igazság teszi lehetővé, hogy a tükörben magunkra tekintsünk. Ez által lehetőségünk adódik arra is, hogy Üdvözítőnk szemébe nézzünk (Jel 1:14; 2:18; 5:6; 6:16; 19:12; 20:11).

Nincs kivétel, vagy nincs az igazságnak bizonyos fokozata. „Isten azt várja el, hogy népét igazság jellemezze még a legnagyobb veszély közepette is” (Ellen G. White, *Patriárkák és próféták*, 656. old.). Emlékeztetes történet az, amikor Betsie ten Boom elmondta a Gestapo tisztjeinek, hogy Corrie testvérével együtt hol rejtegeti a zsidó menekülteket. Amikor hirtelen kopogtattak az ajtón, az asztalt körülülő emberek összerezdültek. De mindent jól begyakoroltak. Miközben Corrie komótosan az ajtó felé ment, addig a többiek sebtében félretették az asztalt, felcsavarták a szőnyeget, majd felnyitották a padlóban levő csapóajtót, fogták a tányérjaikat és evőeszközeiket és gyorsan lementek a sötét rejtékhelyre. Amikor

a Gestapo emberei berontottak az ajtón, minden jel arra utalt, hogy az asztalnál nem ül más, csak Betsie, Corrie és az édesapjuk. A németek tüzetesen átvizsgálták a házat, de senkit sem találtak, ekkor a parancsnok feltette a kérdést, hogy hol rejtegetik a zsidókat:

– Tudom, hogy itt vannak! Nekem ne hazudjanak!

Néhány másodperc feszült csend után végül megszólalt Betsie:

– Az asztal alatt vannak.

Ennek hallatán testvére szinte elájult. A tiszt azonban nem vette komolyan Betsie szavait.

– Ne szórakozzanak velem! Hol vannak?

– Az asztal alatt – ismételte meg válaszáat Betsie. Erre a tiszt dühöngve távozott.

Corrie korholta testvérét:

– Miért mondtad meg, hogy az asztal alatt vannak? Végünk lehetett volna.

De Betsie hajthatatlan volt. Az őszinteség mellett döntött, mivel csak így tükrözhetette Krisztus jellemét. A következménytől függetlenül bízott Benne, ezért mindenkor az igazságot szölte. Érdekes módon, amikor Betsie elhatározta, hogy elmondja az igazságot a német tisztnek, akkor Isten ezt az igazságot arra használta fel, hogy elterelje a Gestapo embereinek figyelmét. Hihetetlennek tűnt számára ez a kijelentés, ezért távozott.

Biztonságos dolog bízni Istenben őszinteséggel, az igazság szólásával? Ha Jézus lesz a támpontja életünknek és önazonosságunknak, akkor így fogunk eljárni. Szívünk mélységének tisztessége mindenkor rávilágít Krisztussal való kapcsolatunkra. És őszinte emberek leszünk, nem csupán az igazság ismerői.

„Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak titeket az Úr félelmére! Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeret napokat, hogy jót láthasson? Tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkadat a csalárd beszédétől” (Zsolt 34:12-14).

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mit tennél, ha hirtelen egy nagy összeget találnál a bevásárlószatyorban? Milyen elvek alapján döntenél?
2. Annyira fontos a tisztesség és a becsületesség? Végeredményben mindannyian bűnösök vagyunk és Isten kegyelme által nyerünk üdvösséget.
3. A végidőben Isten népe számára miért annyira fontos az igazság? Magasabb mércének kell megfelelnie, mint a történelem más korszakaiban élt embereknek?
4. Miért állította magáról Jézus, hogy Ő az Igazság? Hogyan hirdethetjük ezt az igazságot egy olyan világban, amelyben minden viszonylagos?

Mit adjunk?

TEGYÜNK MEG MINDEN TŐLÜNK TELHETŐT AZZAL, AMINK VAN

Mk 10:17-22

Munkahelyet keres: fiatal, jól szituált, derűlátó, katonaviselt, kellemes külsejű, utazni szerető fiatal-ember.

Állásajánlat: misszionárius Afrikába. Készüljön fel a nélkülözésre, a betegségekre, és az esetleges erőszakos halálra.

Csak Isten hozhatta össze ezt a két hirdetést, és írhatta meg James Hannington, Közép-Afrika első anglikánus püspökének élettörténetét. És habár több más misszionárius sokkal ismertebb volt és hosszabb ideig szolgált, mint ő, a Missziós Társaság kijelentette róla: „Hannington püspök sokkal többet tett Afrikáért a halálával, mint az életével.”

A brit fiatalember átélt egy változást, és sokkal inkább a lélekmentés, mint a vagyonszerzés kezdte érdekelni. A Viktória-tó partján két külföldi misszionáriust gyilkoltak meg, és ez felkeltette a figyelmét. 1882-ben egy evangelizáló csapatot irányított Uganda vadonjaiba, ahol a rettegett Mwanga király elrendelte Hannington meggyilkolását. 1885. október 29-én halálra ítélték. Az eset egyik túlélője mesélte el a püspök életének utolsó pillanatait.

Amikor támadás érte, mielőtt összeesett volna, így szólt támadójához: „Menj és mondd meg a királyodnak, hogy saját véremmel nyertem meg Ugandát”. A következő hetekben egész Angliát bejárta ez a hír, melynek következtében – Hannington áldozatán felbuzdulva – ötven férfi jelentkezett afrikai önkéntes missziómunkára.

Mások áldozata ihlető erejű. Sokan felfigyelnek az áldozatokra. Ki vagy mi készítetett arra, hogy Krisztusnak áldozzuk életünket? Vágyakozunk-e arra, hogy egy bizonyos helyen, vagy egy osztály keretében szolgáljuk Őt?

Nagylelkűség felsőfokon

Évszázadokkal előtte egy másik szép reményű fiatalember, akit a lelki dolgok érdekeltek, és látta a Krisztushoz vezetett gyerekek felé irányuló isteni szeretet megnyilatkozását,

figyelte, hogy milyen kedvesen veszi karjába őket, és szíve Jézus iránti szeretetre gerjedt. Jézushoz hasonlónak szeretett volna válni. Annyira megindították a látottak, hogy a szó szoros értelmében Jézus után rohant, a lábai elé vetette magát és megkérdezte: „Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?” (Mk 10:17).

Kérdése arra vonatkozott, hogy miként nyerhet szabadságot, Jézus azonban szerette volna próbára tenni őszinteségét: „Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonedat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jér, kövess engem, felvén a keresztet” (21. vers). A Megváltó szerette volna felkínálni neki azt a döntési erőt, amely képessé teheti, hogy meglássa a szív feláldozásának és a keresztényi lelkület szükségességét.

„Jézus kedvelte ezt a fiatalembert. Látta, hogy együtt munkálkodhat vele az üdvösség munkájában, amiben megfelelő segítségnek bizonyulhat. Ha Krisztus vezetésének vetette volna alá magát, akkor nagy erővel tehetett volna jót. Jézus szerette volna, ha Hozzá hasonlónak válik, és visszatükrözi Isten képességét. Szerette volna fejleszteni jellemének jó oldalát, hogy megszentelhesse azt Isten szolgálatára (lásd: Ellen G. White, *Jézus élete*, 450. old.).

Nem csupán azt kell tennünk, hogy oda helyezzük a kincsünket, ahol a szívünk is van, hanem valami forradalmi kell megtapasztalnunk – a nagylelkűséget felsőfokon. Isten a nagylelkűség Istene, amelyet kifejezett a lehető legmagasabb fokon. Isten szerette világunkat (minket) olyannyira, hogy Önmagát áldozta (Jn 3:16). Amikor lefektette lelkünk érdekében a megváltási tervet, Ő sosem tette fel a kérdést: „Mit tudok megmenteni?”, hanem ezt kérdezte: „Mit kell adnom?” Önmagát adta. Az Ő Fiát adta. A mennyet adta. Még ma is árasztja a menny és a Szentlélek áldásait, csodálatos vágyának teljesüléseként, mert meg akar menteni bennünket.

Amikor Pál megpróbálta nagylelkűsége buzdítani a korinthusi hívőket, felhívta figyelmüket egy isteni igazságra: „Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét,

hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok” (2Kor 8:9).

Később az apostol megosztotta velük azt is, ahogyan ez a nagylelkűség megnyilvánult saját életében is: „Én pedig nagy örömet áldozok és esem áldozatul a ti lelketekért; még ha ti, akiket én igen szeretek, kevésbé szerettek is engem” (2Kor 12:15). A mindennapokban ez számos nehézséget, börtönöveket, ütlegelést jelentett és olyan tapasztalatokat, amelyek veszélyeztették életét, továbbá megkövezést, bukást, kimerültséget, hosszú utazásokat, álmatlan éjszakákat, éhezést és szomjúságot, hideget és nélkülözést, de a gyülekezetek iránti aggodalmat is (2Kor 11:23-31).

Amikor Jézus Krisztus Igéje gyökeret ver életünkben, akkor Isten nagylelkűsége kezd körvonalazódni, ihleti és meghatározza döntéseinket és életünk irányvonalát. Ez az isteni gondolkodás. Jézushoz hasonlóan örömmel vállaljuk a szegénységet, feláldozzuk életünket, hogy gazdagíthassuk a másokét – de nem csak a családtagjainkét, vagy rokonainkét, hanem a megvetettekét, beleértve az ellenségeket és a szeretetleneket is.

És mint Isten, mi sem fogjuk megkérdezni, hogy „Mit menthetek meg?”, hanem inkább azt a kérdést tesszük fel: „Mit kell adnom?” Minél inkább látjuk e világ szükségleteit, annál inkább érezzük azt, hogy Jézusnak kell áldoznunk életünket.

NEM CSUPÁN AZT KELL TENNÜNK, HOGY ODA HELYEZZÜK KINCSÜNKET, AHOL A SZÍVÜNK IS VAN, HANEM VALAMI FORRADALMIT KELL MEGTAPASZTALNUNK – A NAGYLELKŰSÉGET FELSŐFOKON.

Egy alkalommal John Wesley (1703–1791) épp vásárolt festményeit rendezte el a lakásában, amikor egy bejárónő állt meg az ajtajában. Tél volt és a férfi látta, hogy az asszony vékony ruházatot visel. Elővette a pénztárcáját, hogy pénzt adjon az ajtóban álló nőnek, ám ekkor vette észre, hogy a pénze nem elegendő egy kabát megvásárlásához.

Fájt neki, hogy az Úr nem nézi jó szemmel azt, ahogyan elköltötte a pénzét. Feltette a kérdést: „Vajon azt fogja mondani az Úr, hogy jól vagyon jó és hű szolgám? A szobád falát pénzzel díszítetted ki, és nem tudtál segíteni ennek a szegény nőnek, hogy megóvja magát a hidegtől. Ó, irgalom! Hát nem e szegény szolgálólány vérét jelentik ezek a festmények?”

Helytelenül járt el Wesley, amikor megvásárolta a festményeket? Természetesen, hogy nem. Ennek ellenére azonban – ez benne is tudatosult – a vásárolt műtárgyak haszontalanok voltak a megfelelő ruházatot nélkülöző nő szempontjából.

Szemléletmódváltás

A vagyontárgyainkról való gondolkodásunk gyökeresen megváltozik, amikor szemünk megnyílik a világ szükségletei előtt, és meglátjuk Isten megváltási tervének magasztosságát, amely az elveszettek, szenvedők és szegények megmentésére irányul.

Ha van elég bátorságunk meglátni a körülöttünk levő szükségleteket, akkor Krisztus megváltoztatja vágyainkat, és készek leszünk feláldozni javainkat nevének dicsőségére. Elkezdünk úgy gondolkozni, hogy bizonyos dolgokat már nem tartunk szükségleteknek, hanem inkább fényűzésnek.

Wesley a pénzkezelésről szóló híres prédikációjában kijelenti, hogy égető szükség van arra, hogy Isten emberei megtanulják felhasználni jövedelmüket az Ő dicsőségére. Három egyszerű szabályt ajánl, amelyeket alkalmazott saját életében is: keress a lehető legtöbbet; spórolj a lehető legtöbbet; és adakozz a lehető legtöbbet. Wesley abból indul ki, hogy Isten nem azért ad többet, hogy többel rendelkezünk, hanem azért, hogy többet adományozzunk, és így határozza meg a költségek visszaszorítását. Ő megtalálta az egyszerű élet módszerét és a megmaradt „fölösleget” eladományozta.

Életének egy bizonyos szakaszában Wesley évi 160 000 dollárt keresett, de úgy élt, mint aki alig 20 000 dollárt keres évente. Ezt azért, mert 140 000 dollárt eladományozott. A Szentírás arra tanít, hogy Isten azt szeretné, hogy jövedelmünk fölösleges részét mások szükségleteinek kielégítésére használjuk (2Kor 8:14).

Mi történe, ha úgy adakoznánk, mint Isten? Nem csak a pénzünk, hanem önmagunkat: időnket, képességeinket, erőnket, befolyásunkat, testünket, lehetőségeinket és javainkat.

Sosem lesz olyan nap, amikor Isten elé állunk és ezt mondja nekünk az Úr: „Szeretném, hogy többet tarts meg magadnak.”

Sőt, inkább ezt fogjuk kérdezni: „Miért nem adakoztam többet, nem tettem többet, nem dolgoztam többet?”

Isten gondot visel. Minden, amit Neki és másoknak adunk, a tízszeresét hozza vissza. Itt azonban nem arról van szó, hogy valamit valamiért kapunk, hanem Isten szívéből van szó, amit felkínál e világnak. Isten önmagát adta. Mi is ezt fogjuk tenni?

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. A mai elmélkedésben a szerző négy személyről tesz említést: James Hannington, a gazdag ifjú, Pál apostol és John Wesley. Közülük melyikkel azonosulsz leginkább? Miért?
2. Mit mondanál, ha valaki arra kérne, hogy említs példát a felsőfokú nagylelkűsége?
3. Írj egy listát a gyülekezet legalább három lelki szükségletéről? Imádkozz, majd mindegyikkel kapcsolatosan ajánlj megoldást is.

Péntek

Hagyjátok égve a lámpát!

MILYEN BIZONYSÁGOT TESZÜNK, AMIKOR KRISZTUS BENNÜNK LAKIK?

Ef 1:1-17

Benjamin Franklin meg akarta győzni Philadelphia lakóit, hogy sötétedés után világítsák ki az utcákat. Amerika megalapítójának jó szándéka volt: a lámpások védelmet nyújthatnak a bűnözés megelőzésében, és az esti tevékenységeket is elősegítik. És habár jó volt az ötlet, Benjamin Franklin nem tudta rávenni az embereket, hogy tanácsát megfogadják.

Franklin elhatározta, hogy bemutatja a szomszédoknak, milyen hasznos lehet akár egyetlen lámpás is. Vásárolt egy lámpást, megtakarította az üvegét és egy oszlopra kihelyezte a háza elé. Minden este meggyújtotta a lámpást. A járókelők észrevették, hogy a lámpás szelíd fénye segít abban, hogy ne botladozzanak az utca köveiben. És hamarosan egyre több ember gyújtott lámpást a háza előtt. Végül pedig az egész városban lámpások világítottak.

Világosság fiai

Pál apostol ezt írta: „Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai, úgy járjatok. Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van, meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak. És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat; mert amelyeket azok titokban cselekesznek, éktelelen dolog csak mondani is. Mindezek pedig megfeddettvén, a világosság által napvilágra jönnek; mert minden, ami napvilágra jó, világosság. Annakokáért mondja: Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus. Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsék” (Ef 5:8-15).

A világosság és a sötétség közötti nagy ellentét emlékeztet arra, hogy gyökeres változás áll be életünkbe, ha szívünkbe fogadjuk Jézust. Nem vagyunk már a régiiek (2Kor 5:17); hanem világosság fiai vagyunk (Ef 5:8; Mt 5:14; Fil

2:15; Thess 5:5). A szöveg szerint *sötétségben* voltunk, most pedig a *világosságban* vagyunk, tulajdonképpen mi *vagyunk* a világosság (Ef 5:8). Életünk – nem csupán a környezetünk – megváltozott, a sötétségből világosság lett. A változás nem más, mint alvásból való ébredés, felemelkedés a halálból, és a sötétségből Krisztus világosságára való jutás, hogy világossággént élhessünk.

Ez a változás Isten, a világ Világossága által jön létre (Jn 8:12; 9:5).

Jól látható különbség

A sötétségből világossággá válás hármaskozatú: elszakadunk a sötétségtől (Ef 5:3-7,11); a világosság fiaiként élünk (8-10 versek); életünk nyilvánvalóvá válik és másokat is megváltoztat (11-14 versek; Mt 5:15-16).

Az Epson cég egyik nyomtatóját úgy reklámozza, hogy egy teljes oldalnyi, zebracsordát ábrázoló képet mutat be. Annnyira közel állnak egymáshoz az állatok, hogy nem látni mást, csak egy teljes oldalnyi fekete-fehér és vöröses-barna csíkot. Egy kis szövegkeretben a következő olvasható: „Egy egyszerű nyomtatóval nem láthatóak, csak a zebrák csíkjai. A mi nyomtatónkkal azonban látod a nőt is.”

És egyszerűen keresni kezdted a nőt. Ő is ott van egy fehér-fekete és vöröses-barna, csíkos ruhában. Ha már egyszer észrevetted, akkor könnyű azonosítani. Ezzel szemben első látásra teljesen a háttérbe olvad.

De nem így a világosság fiai. A sötétség és világosság közötti különbséget nem lehet álcázni, láthatatlanná tenni. A jelenkori kultúra erkölcsi sötétségétől úgy kellene elkülönülnünk, hogy az tiszta és látható legyen: „Paráznság pedig és akármely tisztátalanság vagy fősvényesség ne is neveztessek ti közöttetek, amint szentekhez illik; sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó,

nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai, úgy járjatok. Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van, megmondván, mi legyen kedves az Úrnak. És ne legyen közösségek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat; mert amelyeket azok titokban cselekesznek, éktelen dolog csak mondani is” (Ef 5:3-12).

És a lista nem teljes, ám nagyon jól példázta, hogy világunkban teret hódít az elfogadott közönségesség és a tisztelenség. Olyan világ ez, amely a szégyentelenséget ápolja, amely nyitott és készséges minden iránt, ami erkölcsstelen gondolkodást hirdet. Olyan világ ez, amely nehezen pirul el.

Úgy kell járnunk, mint a világosság fiai (Ef 5:3; 1Pt 1:13-16), „mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van” (Ef 5:9). Célunk legyen az, hogy tudjuk meg, mi kedves az Úr színe előtt (10. vers). Ez olyas valami, amit csak a Szentlélek megújító ereje által érhetünk el (Tit 3:3-5; 1Kor 6:9-11). Szent fény árad életünkéből, amikor szembekerülünk a világgal és a mindennapok döntéseivel. Életünk tisztaságról, szerénységről, tiszteletéről és méltányosságról tesz bizonyítást, ami mások méltóságára is rávilágít, és arra készlet, hogy embertársaink boldogságáért dolgozzunk.

Legnagyobb kihívás az, hogy legyen bátorságunk másnak lenni, ugyanakkor átformáló befolyást gyakorolni a körülöttünk levő emberekre. A világosság nem csak arra derít fényt, amit a sötétség eltakar, hanem mindenre, amire a világosság hatással van és elnyerheti annak tulajdonságait: „Mindezek pedig megfeddettvén, a világosság által napvilágra jönnek; mert minden, ami napvilágra jó, világosság” (Ef 5:13).

A körülöttünk élő emberekre hatással van lelki életünk minősége. Ha látszik a világosság, és el is fogadják azt, akkor változást eredményez. Jézus, a mi Világosságunk áthatol a sötétségen és legyőzi azt (Jn 1:4-9; Ésa 60:1-5). Minél sűrűbb a sötétség, annál inkább világítunk Jézusért és a világosság országáért. Ez a ragyogás nem csupán tantételbeli vagy teológiai, hanem erkölcsi is – életünk átalakul a Jézus gondolkodására és ez meglátszik abban, ahogyan bánunk másokkal, meglátszik magatartásunkban, tisztaságunkban, jóságunkban és tiszteletünkben (Mt 5:16; 1Jn 2:6,9-10; 1Jn 3:18).

Dicsőíteni Istent

Egyik mese néhány gyertyáról szól, amelyek nem egyeznek bele abba, hogy a heves vihar közepette kivigyék őket a szobából világítani. Mindegyik gyertya talál okot arra, hogy miért ne világítson. Amikor a férj elmondja feleségének, hogy ezek a gyertyák nem akarnak világítani, akkor a feleség így válaszol: „Igen, mert ezek templomi gyertyák.”

Hajlamosak vagyunk elrejteti a világosságot. Krisztus azonban hív, hogy engedjük életünk erkölcsi tulajdonságait világítani, mint mécses a hegyen, hogy mások is láthassák Istent és vágyjanak dicsőíteni Őt (Mt 5:15-16). Meghívást kaptunk, hogy élő kapcsolatban legyünk Ővele, hiszen Ő mondta: „Én vagyok a világ Világossága, aki Engem követ,

nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága” (Jn 8:12).

Arra hívtunk, hogy ne szigetelődjünk el a világtól, hanem éljünk másképp, mint nem keresztény barátaink és ismerőseink. Nem sajátíthatjuk el a nemi életre, a pénzkezelésre, vagy viccelődésükre, kétértelmű szavaikra utaló magatartásukat és életelveiket. Mi különbözünk tőlük. Világosság vagyunk.

KRISZTUS HÍV, HOGY ENGEDJÜK ÉLETÜNK ERKÖLCSI TULAJDONSÁGAIT VILÁGÍTANI, MINT MÉCSÉS A HEGYEN, HOGY MÁSOK IS LÁTHASSÁK ISTENT ÉS VÁGYJANAK DICSŐÍTENI ŐT.

Az angol regényíró és dramaturg, David Lodge, 1963. november 22-én este saját darabját, egy szatírárt nézett meg a színházban. A közönség soraiban kuncogás hallatszott, amikor az egyik színész – aki egy interjúra érkezett – a füléhez tartott kis rádióval jött be, hogy ezzel is közömbösségét fitogtassa. Aztán a színész bekapcsolta a készüléket, és engedte, hogy a színdarab háttéréként hírek, zene és reklámok szóljanak. Egyszer csak a hírekben a következő bejelentés hallatszott: „Meggyilkolták John F. Kennedy amerikai elnököt...”

A közönség kővé dermedt, ekkor a színész azonnal kikapcsolta a rádiót, de már késő volt. A kinti világ valósága egyetlen mondat által lerombolta a színház mű világát. Mindezek után mindaz, ami a színpadon játszódott, elveszítette fontosságát, csak felszínes maradt.

A sötétségben egyetlen fénysugár is hatást tud kelteni. A földön a legnagyobb erő szent életünk, amely képes arra, hogy befolyásunk és példánk által változást hozzon mások életébe, és amely eloszlathatja a világ erkölcsi sötétségét.

Hagyjátok égve a lámpát!

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Elmélkedj keresztényi élettapasztalatod felett. Kik voltak azok a személyek, akik bebizonyították neked, hogy mit is jelent úgy élni, mint a „világosság fia”? Hogyan sikerült bebizonyítaniuk?
2. Ha barátaid vagy szomszédaid észrevehetnék, hogy életed egészen más, mivel a világosságban élsz, mit látnának?
3. Ha a keresztény ember a „világ világossága” (Mt 5:14), miért csökken egyre inkább befolyásunk a társadalomban?

Szombat délelőtt

Kötelességünk a jelenben

MILYEN LÉPÉSEKET TESZÜNK A MENNY FELÉ?

ELLEN G. WHITE

Kiknek az ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy ő él, negyven napon át megjelenvén nékik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról. És velük összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígérését, melyet úgymond, hallottatok tőlem: hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva. Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdeék őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-e helyre az országot Izráelnek? Monda pedig nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett.” (Csel 1:3-7)

A tanítványok minden áron meg akarták tudni Isten országa eljövételének pontos idejét. Jézus azonban elmondta, hogy nem tudhatják sem a napot, sem az órát, mivel az Atya nem jelentette ki. Az Isten országa helyreállításának időpontjáról való kijelentés nem volt olyan fontos számukra. Fontosabb volt az, hogy Mesterüket kövessék, imádkozzanak, vára-kozzanak és figyeljenek. Ők képviselték a világ előtt Krisztus jellemét. A keresztyéni élettapasztalat szempontjából lényeges volt ez a tanítványok idejében, de ma is az: „Monda pedig nékik: nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett. Hanem veszték erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig” (7-8. versek).

Átadás és bizonyosságtevés

Vállaljunk részt e munkában. Ne éljünk különleges érzelmi várakozásban, hanem figyeljünk a lehetőségekre és tegyük azt, amit tennünk kell a lelkek megmentése érdekében. Ne fárasszuk elménket a napra és órára vonatkozóan, amit Isten hatalma előre meghatározott és eltitkolt az emberi ismeret elől, hanem adjuk át magunkat a Szentléleknek, végezzük kötelességünket és osztogassuk az emberi véleményektől mentes élet kenyerét a veszendő lelkeknek.

Sátán mindig kész elméletekkel és számítgatásokkal megtölteni az emberi elmét, hogy eltérítsen a jelenvaló igazságtól és a hármass angali üzenet elfogadásától. Ez mindig így volt, ezért Megváltónk kénytelen volt megdorgálni azokat, akik számítgatásokba kezdtek és olyan dolgokat kutattak, amelyeket Isten nem jelentett ki. Jézus eljött a földre, hogy fontos igazságokat osszon meg az emberekkel, és azt akarta az elméjükbe vésni, hogy fogadják el utasításait és végezzék jelenkori kötelességeiket. És tanításai azonnal alkalmazhatóak voltak a mindennapi életben. Ezt mondta Jézus: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” (Jn 17:3). Minden tette és szava azt a célt szolgálta, hogy elméjükbe vessen az igazságot annak érdekében, hogy elnyerhessék az örök életet.

Jézus nem azért jött, hogy bizonyos, különleges időkre szóló eseményekre vonatkozó információkkal lenyűgözze a világot, hanem azért jött, hogy tanítsa és megmentse az elveszetteket. Nem jött, hogy felcsigázza az emberi kíváncsiságot, mivel Ő tudta, hogy akkor még inkább érdeklődnek a csodák és érdekességek után. Az volt a célja, hogy megossza az emberekkel az igazságot, és elősegítse lelki növekedésüket szentségben és engedelmisségben. Kimondottan a mindennapi életben alkalmazható utasításokat adott, csak olyan igazságokat, amelyeket ugyanazon cél érdekében másokkal is meg lehet osztani. Nem tett újabb felfedezéseket az emberek előtt, ám olyan igazságokat értetett meg velük, amelyeket hamis tanaikkal eltitkoltak előlük a papok és az írástudók. Jézus felbecsülhetetlen értékű, mennyei igazságokat helyezett a lelkükbe, úgy, ahogyan a pátriárkák és próféták is tették. És ezen értékes utasítások után megígérte a Szentlelket, Aki majd mindezekre emlékezteti az embereket.

Imádkozzunk a szív változásáért

Az az állandó veszély fenyeget, hogy újraértelmezzük az evangélium egyszerűségét. Sokan akarják valami eredetivel sokkolni a világot, amely majd lelki önkívületbe emeli az embe-

reket, és sokan meg akarják változtatni a megtapasztalások jelenlegi rendjét. Minden bizonnyal égető szükség van a változásra, mivel a jelenvaló igazság szentsége nem nyilvánul meg kellőképpen, ám a változásra elsősorban a szívben van szükség, és ez csak úgy érhető el, ha személyesen keressük Istent és az Ő áldásait, kérjük erejét, imádkozunk azért, hogy kegyelme áradjon ki ránk és megváltozhassunk. Erre a változásra ma van szükség, és ahhoz, hogy ezt megtapasztaljuk, kitartásra és őszinte szívre van szükségünk. Tegyük fel őszintén a kérdést: „Mit tegyek, hogy meg legyek mentve?” Tudnunk kell, hogy milyen lépéseket kell megtennünk a menny felé.

Krisztus olyan igazságokat ismertetett tanítványaival, amelyeket kevesen értettek és értékelték, és éppen ebben a helyzetben vannak ma is sokan Isten emberei közül. Mi sem érthetjük meg az Isten által ránk hagyott igazságok szépségét és magasztosságát. Amint előrehaladunk a lelki ismeretszerzésben, megláthatjuk fejlődni és terjedni az igazságot olyan mértékben, amilyenről álmodni sem mertünk, de ez a fejlődés sosem jut el odáig, hogy megtudhassuk az órát és a napot, amit Isten hatalma által előre meghatározott. Újból és újból figyelmeztetett ezzel az idővel kapcsolatosan. Isten gyermekei többé nem kapnak egy bizonyos időre vonatkozó üzenetet. Nem kell tudnunk a Szentlélek kiáradásának és Krisztus eljövételének pontos idejét...

Figyelj, várakozz, imádkozz és dolgozz

Csak Isten tudja az Úr eljövételének napját és óráját. De miért nem engedte megismernünk ezt a dolgot? Azért, mert nem használnánk fel helyesen ezt az információt. Ennek az ismeretnek népünk soraiban az lenne az egyik következménye, hogy késleltetnénk Isten munkáját, amely által fel akar készíteni eljövételére. Nem szabad magukkal ragadjanak az Isten idejére vonatkozó számítások, hiszen ezeket Ő nem jelentette ki. Jézus éberségre buzdította tanítványait, de nem utalt pontos időre. Követői figyeljenek minden pillanatban Parancsnokuk utasításaira, várakozzanak, imádkozzanak és dolgozzanak az Úr várása közben, ám senki sem mondhatja meg, hogy ez pontosan mikor fog bekövetkezni: „Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül” (Mt 24:36). Nem állíthatjuk, hogy az Úr egy, két vagy öt év múlva jön el, de nem is halogathatjuk eljövését, azt állítva, hogy ez az esemény nem fog bekövetkezni a következő tíz-húsz évben.

Hűséges gyermekeinek kötelességük vigyázni mécseseik lángjára, és készen lenni, mint azok a szüzek, akik várták a menyegzőre érkező vőlegényt. Nem szabad egyetlen pillanatot sem elszalasztanunk a felkínált megmentésből. A kegyelemidő le fog zárulni. Minden elmúló nappal megpecsétlődik az emberiség sorsa, és nem tudjuk, hogy még testvéreink közül is kik fognak nemsokára nyugovóra térni. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt, hogy életünk nagyon gyorsan leperog, és egyetlen pillanatban sem vagyunk biztonságban, ha nem adjuk át magunkat Krisztusnak.

Felhívás bizonyágtevésre

Nem az a kötelességünk, hogy egy bizonyos időre várjunk, arra, amikor majd nagy és különleges munka végeztetik, hanem tovább kell végeznünk a világot figyelmeztető munkát,

hiszen Krisztus tanúinak kell lennünk a föld végső határáig. Körülöttünk megtéretlen fiatalok vannak, mit teszünk értük? Szülők, buzgó, első szeretettel segítitek gyermekeitek megtérését, vagy túlságosan lefoglalnak az élet dolgai és nem tudtok kellő módon Isten munkatársai lenni ebben az ügyben? Értékelitek-e a Szentlélek küldetését és munkáját? Felfogtátok, hogy a Szentlélek segítségével eljuthatunk a körülöttünk élő lelkekhez? Figyelmen kívül hagyjuk ezeket a figyelmeztető üzeneteket, és a hallott igazságok úgy fognak kifolyni szíveinkből, mint ahogyan a törött edényből kifolyik a víz?

Azt mondja az apostol: „Annakokáért annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk. Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését: mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességel?” (Zsid 2:1-3)

Jelenkori kötelességünk

A harmadik angyal üzenete egyre erőteljesebben hangzik, míg kiáltás lesz belőle, ezért ne hanyagoljátok el jelenkori kötelességeiteket, miközben azt gondoljátok, hogy a jövőben úgy fogtok áldásban részesülni, hogy részletekről semmi erőfeszítésre nem lesz szükség ahhoz, hogy bekövetkezzen a csodálatos megújulás. Ma kell Istennek átadnotok magatokat, üresítétek meg lelketeket az önzéstől, irigységtől, féltékenységtől, gonosz gyanúsítgatásoktól, nézeteltérésektől és mindentől, ami szégyent hoz Istenre. Ma kell megtisztítani az edényt, hogy készen állhassatok a menny számára, a hamarosan kiáradó késői esőre, hiszen nemsokára Isten áldása tölti be azok lelkét, akik megtisztultak minden szennytől. Kötelességünk átadni ma lelkünket Krisztusnak, hogy készen állhassunk az Isten jelenlétében bekövetkező megújulásra – a Szentlélek keresztségére.

ELMÉLKEDÉSÜNK KIVONAT AZ ADVENT REVIEW AND SABBATH HERALD 1892. MÁRCIUS 22-I SZÁMÁNAK EGYIK CIKKÉBŐL. HITÜNK SZERINT ELLEN WHITE (1827–1915) 70 ÉVES SZOLGÁLATA SORÁN RÉSZESÜLT A PROFÉTÁLÁS BIBLIAI AJÁNDEKÁBAN.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Miért olyan fontos Jézus visszajövetelére összpontosítani, amikor Ő azt kéri, hogy folyton legyünk készen?
2. Mi eredményezte az apostoli egyház hatalmas gyarapodását, és hogyan alkalmazhatnánk ezt ma, 2000 évvel később?
3. Olvasd el a tíz szűz példázatát Mt 25:1-13 verseiből. E történetben milyen elveket fedezhetünk fel a várakozást illetően?
4. Hogyan válhatunk tevékeny várakozókká, és hogyan befolyásolhatjuk e világot, amely úgy tűnik, egyre érdektelenebb az Ige iránt?

Szombat délután

A világot megváltoztató ember

AZ ADVENTISTA EGYHÁZ KÜLDETÉSE A HÁRMAS ANGYALI ÜZENET HIRDETÉSÉBEN ÁLL

LUCIAN CRISTESCU

Ott vannak körülöttünk – bizonyára ti is ismeritek őket – a más keresztény vallásfelekezethez tartozó őszinte és hűséges emberek. Személyesen gyakran megcsodáltam Isten és embertársaik iránti szeretetüket és hozzájuk hasonló szerettem volna lenni. „De Istennek még vannak Babilonban gyermekei” – jelenti ki a Próféta Ság Lelke (*A nagy küzdelem*, 604. old.). Nem kételkedünk tehát abban, hogy sokan azok közül, akik még nem ismerték meg a teljes bibliai igazságot, ám akik a jelenlegi ismereteik fényében élnek, Krisztus kegyelme által üdvösséget nyernek.

Létezésünk célja

A fenti igazság egy másik ünnepélyes és súlyos kijelentéshez vezet:

A Hetednap Adventista Egyház nem azért létezik, hogy üdvösséget adjon. Az üdvösséget Krisztus adja azoknak, akik hisznek áldozatában és személyes kapcsolatban vannak Ővele.

Am *egyedi céllal* hívatott életre az Adventista Egyház. Arra hívatunk, hogy a Babilonban levőknek bizonyosságot tegyünk a hármass angyali üzenetről, hogy szavaink hallatán ők is igazat adjanak Istennek, és a kereszt mellett magasra emeljék a mennyei törvényt is.

Misszió. E szó igazolja egyházunk létezését, ám az évek során erejét veszítette az advent nép között. Sokan már lemondtak a missziómunkáról. Saját magunk igazolásaképpen újjal mutogatunk a világra. Az elvilágiasodás szinte teljesen elapasztotta az Isten és a feddhetetlenség iránti éhséget. Hirdetni a jó hírt vagy könyveket osztogatni – kinek használ ma már? A Speranța televízió eljut mindenhová az országban. Ploiești városában egyetlen személy kezdeményezésére az idén 23 000 példányt osztottak ki *A nagy küzdelem* című könyvből. Némelyek így magyarázkodnak: „Mi haszna mindennek, ha semmi sem mozdul?” Kortársaink gondolkodásmódja számára van-e más módszer, amely végső földrengésként hat és lelki hatást ér el?

Megsárgult papírlap

1952. A dobrudzsai dombok fölött lenyugszik a nap. Az ifjú Artur Ieremiát épp ekkor vezették barakkjához, a „Félsziget” munkatáborban. Katonaként hét év szabadságvesztésre ítélték, mert nem volt hajlandó szombaton dolgozni.

Néhány óra múlva kezdődik a szombat, és Artur azon gondolkozik, hogy miként szentelheti meg e szörnyű helyzetben is a nyugalomnapot. A Duna-Fekete-tenger csatornát ekkor már a „romániai burzsoázia temetőjének” tartották. A tizennégy munkatelepen 21 000 rab dolgozott: háborús bűnösök, politikai foglyok, papok, volt legionáriusok, közönséges bűnözők... A rabőröket pedig ekképp választották ki: a rosszak közül a legrosszabbak. Lazár parancsnok kegyetlenséggel végzett azzal, aki a keze közé került.

Elalvás előtt az ifjú – ki tudja hányadszor – elismételte imáját: „Uram, kérlek, segíts, hogy ne essek össze az ütések alatt!”

Kora hajnalban kivezényelték őket a munkatelepre. Szikladarabokat törtek hatalmas kalapáccsokkal. Artur csendesesen félrevonult a nyüzsgő tömegtől. Csatlakozott hozzá Stelică Manta, egy másik adventista is.

– Mit csinálsz? Nem dolgozol? – kiáltott rá egy vézna hadnagy.

– Alázatosan jelentem, hogy adventista vagyok, és ma nem dolgozhatom. Ez pihenőnap...

A hadnagy nem akart hinni a fülének.

– Hát te milyen világon élsz? Azonnal láss hozzá a munkához, különben eltaposlak!

– Nem dolgozhatom...

A hadnagy felkapta az egyik nagyverő eltört nyelét és megkérdezte:

– Dolgozol vagy megöllek?

– Nem dolgozhatom...

A tiszt dühében a földre teperte, majd ütlegelni kezdte.

– Dolgozol, te?

– Nem tehetem...

Ütött és kérdezett, újra ütött és újra kérdezett. Ám mindig ezt a választ kapta: „Nem dolgozhatom...” Dühében két kézzel fogta a vastag botot, hogy fejbe üsse a rabot. Arturnak csupán annyi ideje maradt, hogy védeni próbálja magát. Hatalmas ütés érte a karját, és a fájdalomtól felkiáltott. Ettől kissé megszeppenve, a hadnagy Stelică felé fordult. A fiú fal-fehéren, meredten állt. Felemelte a botot, és a mellkasára sújtott. A fiú meg sem rebbent, mintha nem érte volna az ütés.

A megdöbben hadnagy erre megragadta a fiúkat:

– Elegem van! Megyünk a parancsnokhoz! Majd megmutatom én nektek...

És eljutottak a parancsnoki iroda elé, ahová előbb a hadnagy lépett be. Kis idő múlva szólították őket is.

– Tudjátok, mit tettetek? Ez szabotázs!

Összetört kézzel és kivörösödött szemekkel Artur szólalt meg:

– Parancsnok elvtárs. Azért vertek meg, mert ma nem dolgozhatok. Adventista vagyok, és ma az Úr nyugalomnapja van. Bármikor és bármennyit hajlandó vagyok dolgozni, de ma nem tehetem.

A parancsnok elképedve hallgatta. Eddig ilyet sosem halott... Aztán az asztal alatt kinyújtotta egyik lábát és fölborított egy székét.

– Fiatalember, legyen szíves emelje föl – mondta.

„Ha véletlenül borult volna fel, akkor felemelném” – gondolta magában Artur.

– De parancsnok elvtárs, ön szándékosan borította föl. Ezért nem állíthatom helyre...”

A parancsnok elgondolkodott.

– És más napokon dolgoztok?

– Bármikor, akár éjszaka is. Ám péntek naplementétől kezdve szombat este naplementéig nem dolgozhatunk, mert az Isten nyugalomnapja.

A magas rangú tiszt hátradőlt, keresztbe tette karjait, s mintha magához intézte volna a kérdést:

– Hogy jutottatok ti ide?

Aztán hosszú hallgatás után döntött:

– Mától kezdve senki sem kényszeríthet arra, hogy szombaton dolgozzatok. Ez az én döntésem! Ha valaki belétek köt, jelentsétek!

A következő hónapban Artur bekötött karral ment ki a munkatelepre, ám az idő nagy részében nem dolgozott. A munkatáborban lassan elterjedt az eset híre. Mígnem egyik nap egy rab, az egyik csoportvezető, egy ötlettel állt elő. „Bolond” Baraniucnak nevezték. Közönséges rabló volt. Ám észrevette, hogy az adventisták odaadással dolgoznak, sőt sokszor túlszárnyalják a kiszabott „normát”.

– Bízák rám az adventistákat. Szervezek én egy brigádot. Velük csinálom meg a csatornát! Mondom én, csak velük!

A parancsnoknak tetszett az ötlet. Összeszámolták az adventistákat. Összesen hetvenöten voltak. Őket egy barakkba költöztették – gyülekezet ez a javából. És a „Bolond” Baraniuc atyáskodott felettük. A lábaikat felsebző fatalpú lábbelik helyett vadonatúj cipőket szerzett. És bőven gondoskodott tiszta eledelről is. A fiúk szombaton pihentek a parancsolatok szerint, vasárnap pedig – Baraniuc-kal az élen – kivonultak dolgozni. Rabtársaik így suttogtak: „Ha tudtam volna, akkor én is adventista lettem volna!”

Titok, ami megváltoztatja a világot

Az Arturral (ma már 80 éves) folytatott beszélgetés után elgondolkodtam. Az akkori embereknek nem voltak elektronikus berendezéseik, sem hozzánk hasonló képesítésük. Legtöbbjük egyszerű, középfokú képzéssel rendelkező fiatalember volt. És mégis sikerült megváltoztatniuk több ezer ember gondolkodásmódját, és élő egyházat alkottak. Mi volt a titkuk? Ez nem titok, és csupán két szóban összefoglalható: teljes odaadás.

Aki odaadással áll egy ügy mellé, az teljes mértékben az ügynek él. És minden más hívást figyelemelterelésnek tart. A valódi keresztény figyelemfelkeltő és szimpátiát vált ki minden különösebb erőfeszítés nélkül, mivel *másképp* él, mint embertársai. Ám ugyanakkor vonzó is az élete, mert olyan eszményei vannak, amelyekre mindenki vágyik.

Felteszem a kérdést: hol van ma a missziómunkában a „hiba”? Határozottan állítom, hogy nem a módszerekben. Nem a fa a hibás, ami nem hoz gyümölcsöt, hanem a föld, amelyben gyökerezik. „Népünknek a szentségben való megújulásra van a legnagyobb és leégetőbb szüksége. Az erre való törekvést kell elsődleges munkánknak tekintenünk!” (Szemelvények, 1. köt., 121. old.)

A megújulás nélküli missziómunka csak egy szektás mozgalom, egy értéktelen propaganda. A reform nélküli megújulás pedig egy hazugság, legalizmus. A reform pedig és a megújulás csak akkor tartós, ha a világért folytatott missziómunkában teljesebb ki, abban a munkában, aminek megváltoztató ereje van.

Eszembe jut a délelőtti imaórán elhangzott prófétai felhívás: „Át kell adnunk magunkat a Szentlélek vezetésének (1. lépés), hogy az élet kenyerét felkínálhassuk a veszendő lelkeknek (2. lépés). Értékelitek-e a Szentlélek küldetését és munkáját? Felfogtátok, hogy a Szentlélek segítségével eljuthatunk a körülöttünk levő lelkekhez? Figyelmen kívül hagyjuk ezeket a figyelmeztető üzeneteket, és a hallott igazságok úgy fognak kifolyni szívünkéből, mint ahogyan törött edényből kifolyik a víz?

Ne így legyen!

LUCIAN CRISTESCU LELEKÉSZ.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mi az Adventista Egyház célja és rendeltetése?

2. Mi volt a „titka” elődeinknek?

3. Milyen kapcsolat van a megújulás és a reform között?

Minden szombaton több mint 900 szabadságvesztésre ítélt személy vesz részt a Hetednapi Adventista Egyház programjain Románia 45 börtönében.
Mondhatjuk, hogy ez az egyik leglátogatottabb és a legtöbb embert megszólító evangelizációs program.

2013 első felében országunkban 21 szabadságvesztésre ítélt személy keresztkedett meg.

Minden úrvacsora alkalmával több tíz adventista testvérünk imája és éneke száll fel a cellák árnyékából mennyei Atyánkhoz kimondhatatlan szeretetért, melyet minden embernek felkínált!

Aki ezt mondta „...fogoly voltam, és eljöttetek Hozzám”,
ígéretet tett mindannyiunknak: „...velem leszel
a paradicsomban.” (JÉZUS, Mt 25:36; Lk 23:43)

A kép 2013. június 22-én a jászvásári börtönben készült,
egy úrvacsorai istentiszteleten.

ELSŐ SZOMBAT

Tanuld meg:

„Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakoztatok, hogy azon növekedjete.” (1Pt 2:2)

Isten életadó Igéje

Új helységbe költöttünk, ám épülőfélben levő házunk még nem volt lakható. A munkálatok legalább még három hétig eltartottak, ezért barátainknál húztuk meg magunkat. Abban a családban volt egy aranyos és nagyon okos, hatéves kislány.

Egyik nap, kezében két cserepes növényvel érkezett haza az iskolából. Az egyik növény egészségesnek tűnt, a másik azonban szinte teljesen el volt hervadva. A kislány elmondta, hogy ezeket egy iskolai tevékenységen használták szemléltetésként. Elmagyarázta, hogy mielőtt hozzájuk költöttünk volna, a tanító néni minden gyereknek két növényt adott, és megkérte, hogy otthon ültessék el ezeket. Úgy szólt az utasítás, hogy az egyiket napsütötte helyre, a másikat pedig árnyékos, sötét helyre tegyék. Ez utóbbit ráadásul még öntözni és tápozni sem kellett. Ezzel szemben a mási-

kat hetente kétszer öntözte. Két hét elteltével pedig minden gyerek visszavitte a növényeket az iskolába.

Édesanyja segített elültetni a növényeket, majd két hét után a kislány visszavitte az iskolába. Megfigyelte, hogy minden növény, amelyik sötétben volt, szinte teljesen el volt hervadva, száradva. A tanító néni elmagyarázta, hogy miért száradtak el ezek a növények: mert nem kaptak tápot, vizet és napfényt. Egyetlen növény sem növekedhet fény, víz és táptalaj nélkül.

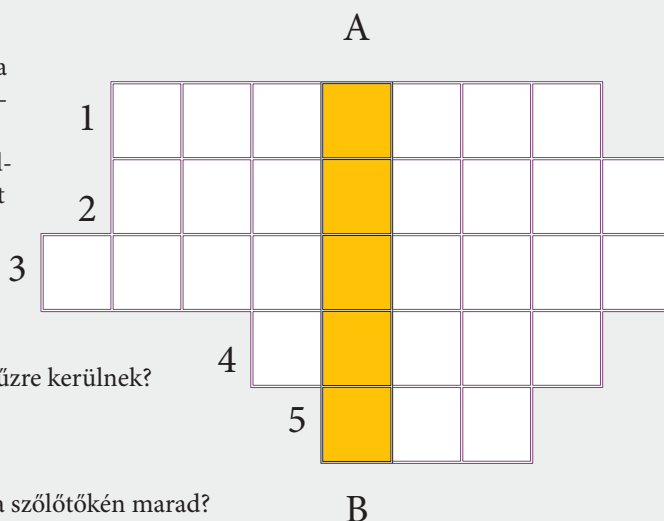
Amint a kislány elvonult a szobájába, arra gondoltam, hogy pontosan ez történik a lelki életünkben is. Megfelelő lelki táplálék nélkül eltávolodunk Istentől, szembefordulunk akaratával, és a folyamatos lelkesítés nélkül – amelyet csak az Igében találunk – szívünk lassan elhervad.

FELADAT

Olvasd el az alábbi bibliaverseket, majd töltsd ki a rejtvényt. A függőleges A–B sorban megtalálod, hogy ki a Szőlőtő.

„Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki nem marad én bennem, kivetetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.” (Jn 15:4-6)

1. A megszáradt szőlővesszőket egybe .....
2. Mi történik azokkal a szőlővesszőkkel, amelyek tűzre kerülnek?
3. Ez történik a kitépett szőlővesszővel.
4. Ide dobják a száraz ágakat. (Ű=U)
5. Hány gyümölcsöt terem az a szőlővessző, amely a szőlőtőkén marad?

Megfejtés: A-B: JÉZUS

Tanuld meg:

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.”
(2Kor 5:17)

Nincsenek véletlenek

Az elemi iskolában Törpe volt a gúnynevem. Ha valaki így szólított, mindig követ dobtam utána. A következő eset tizenegy éves koromban történt.

Hazafele indultam az iskolából, amikor lányok egy csoportja utánam kiáltott:

– Törpe! Törpe!

Azon nyomban felkaptam egy követ és a lányok felé hajítottam. Az egyik lányt a jobb szeme fölött érte a találat. Amikor ráeszméltem, hogy mit tettem, elrohantam. Hazaérve bementem a szobámba és azon járt az eszem, hogy most mi lesz velem.

Egyszer csak sírást hallottam kintről. Kinéztem az ablakon, és láttam a sérült lányt, aki a szüleivel együtt érkezett. Csupa vér volt az arca. Bejöttek a házba, elbeszélgettek a szüleimmel, majd távoztak. Édesapám bejött a szobámba és felszólított, hogy kövessem. Az erdőbe mentünk, majd pár lépés után leültünk egy fa tövébe. Vigyáztam, hogy kellő távolságra üljek le édesapám erőteljes karjától.

Rám nézett, majd megkérdezte, hogy miért dobtam meg azt a lányt.

– Azért, mert letörpézett! – válaszoltam dühösen.

– És mennyivel lettél magasabb, amikor megdobtad őt? – kérdezte édesapám.

Erre nem tudtam válaszolni...

– Nem leszel magasabb, ha követ dobálsz a barátaidat – mondta. – Döntened kell. Vagy

egész életedben követ fogod dobálni az embereket, vagy elfogadod azt, ahogyan kinézel. Tudnod kell azonban, hogy nem élheted le úgy az életed, hogy folyton követ dobálsz az embereket!

Szégyenemben meg sem tudtam szólalni. Édesapám folytatta:

– Próbáld másképp látni a dolgokat. Például így: Isten egy házat épít, és pontosan tudja, hogy milyen szerepe lesz ennek a kis téglának (és rám mutatott) a ház építésében. A Jn 9:1-3 verseiben egy vak ember története van leírva. Amikor az emberek azt kérdezték Jézustól, hogy ki vétkezett, ez az ember vagy a szülei, akkor az Úr azt válaszolta, hogy nem vétkezett sem ez az ember, sem a szülei, hanem azért vak, hogy Isten terve megvalósuljon az ő életében. Isten megenged dolgokat az életünkben, az Ő dicsőségére. Emlékezz arra, hogy Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette Ádámot és Évát. Te is Isten képére vagy teremtve. Sose felejtsd el, hogy Isten nem alkot rossz dolgokat!

Aztán imádkoztunk és hazatértünk. Ez a beszélgetés teljesen megváltoztatott. Attól kezdve elfogadtam magam. És habár alacsony termetű vagyok, Isten képére és hasonlatosságára lettem teremtve. Édesapám által Isten újjáteremtett, és azóta nem dobálok az embereket.

FELADAT

Végezd el az alábbi számításokat, hogy megtudd, hány nap alatt teremtette Isten a világot.

1. Válassz egy páros számot 1-től 10-ig, majd írd ide a sor végére. _____
2. Add hozzá ehhez a számhoz növekvő sorrendben a következő páros számot. Írd ide _____
3. Az összeghez adj hozzá még 8-at. _____
4. Az összeget oszd el kettővel. _____
5. Az 1-es pontban általad választott számot vond ki az összegből. _____
6. Az összeghez adj hozzá még 2-t. _____

Ha elolvasod 1Móz 1:31 és 1Móz 2:1-3 verseit, megfigyelheted, hogy a 6. pontnál található végeredmény megmutatja, hány nap alatt teremtette Isten a világot (beleértve a szombatot is). Egy kietlen, alakatlan földön Isten csodálatos világot teremtett. Ő képes ugyanezt megtenni érted is. Isten elfelejti tévedéseidet, és kész kedves, szeretetre méltó személylé válogatni téged.

Tanuld meg:

„Ne nézze ki-ki
a maga hasznát,
hanem mindenki
a másokét is.”
(Fil 2:4)

A rosszért jóval fizess

Péter és szülei más városba költöztek. Az első iskolai napon, még az iskolabuszon felfigyelt egyik iskolatársa hangjára:

– Nézd Billy, itt az új osztálytársad!

Hátrafordult és egy magas és izmos fiút látott közeledni.

– Menj oda hozzá, kapd el! – biztatták a többiek.

Billy minél közelebb került Péterhez, annál jobban megfeszültek a karizmai. Péter is jó sportoló volt. Mosolyogva figyelte, ahogy Billy leül mellé.

– Én vagyok a verekedős Billy – mutatkozott be.

Péter helyeslően bólintott.

– Van valami ennivalód? – kérdezte Billy.

– Nem gondoltam rád, de neked adhatom az egyik szendvicsemet – válaszolta Péter, majd kinyitotta a táskáját, kivett egy szendvicset és odaadta Billynek. Ez fogta, nagyot harapott belőle, majd Péterre pillantott és így szólt:

– Túl száraz ez a szendvics. Szomjas vagyok!

A gyerekek nevetni kezdtek, de Billy feléjük fordult és csendre intette őket.

Péter otthon elmesélte a történeteket.

– Helyesen jártál el – mondták a szülei.

Péter azonban méltatlankodott:

– De engem nagyon zavar, hogy én tudom, hogy sokkal erősebb vagyok, mint Billy.

– Fiam – mondta az édesapa –, ne feledd el a Biblia szavait: szeressétek ellenségeiteket.

A következő két hétben Billy ugyanígy viselkedett Péterrel.

Egyik délután, az órák befejeztével már minden gyerek a buszon ült, amikor a késve érkező Billy szaladni kezdett a busz irányába, nehogy lekéssen. Figyelmetlenségében elcsúszott a lépcsőn, és megütötte az arcát. A gyerekek döbbenet néztek rá. Csupa vér volt az arca. Inगतag léptekkel ment az első szabad helyig és leült. Miközben a buszvezető az iskolai nővérért ment, Péter odaült Billy mellé, a vállára tette a kezét és megkérdezte:

– Segíthetek?

– Nem, jól vagyok – válaszolta halkán a fiú.

Péter vizet adott Billynek, hogy lemoshassa az arcát. Másnap Péter látta a hátsó ülésen helyet foglaló Billyt, akinek még mindig dagadt volt a homloka.

Nem telt el sok idő, és Billy bocsánatot kért Pétertől a helytelen magatartásáért. Bevallotta, hogy nem is értette, hogy az ő kötekedő viselkedése ellenére miért bánik vele ilyen szépen ez a fiú. Erre Péter elmagyarázta, hogy a Biblia arra tanít, hogy viselkedjünk jól még azokkal is, akik gonoszul bánnak velünk.

És attól kezdve Billy és Péter a legjobb barátok lettek, és Billy teljesen megváltozott.

FELADAT

Az első szívátültetést Christian Barnard professzor végezte el 1967. december 3-án Dél-Afrikában, Cape Town városában, a Schuur Groote kórházban. Sajnos Louis Washkansky, az új szívet kapott beteg, alig 18 nappal a műtét után súlyos tüdőgyulladásban elhunyt.

Jézus azonban évezredek óta sikeresen változtatja meg a szíveket.

Az alábbi bibliaszövegbe helyettesítsd be a hiányzó magánhangzókat, majd egy felnőtt segítségével keresd meg a szöveget a Bibliában:

És ad_k n_kt_k új sz_v_t és új l_lk_t ad_k bel_t_k, és _lvesz_m a k_sz_vet test_tekb_l, és _d_k néktek h_sszív_t.

Péter alázatossága megváltoztatta Billy szívét. Ezt te is megteheted, segíthetsz valakinek, hogy jobb emberré váljon.

Megjéjtés: Ezekiel 36:26

Tanuld meg:

„Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk.”
(Eféz 4:25)

Ismerd be hibáidat

Jonathan a legügyesebb fiú volt, akivel valaha találkoztam. Mindenhez értett, mindent meg tudott csinálni. El is neveztek „iPhone úr”-nak, mivel az osztálytársai azt hitték, hogy egy iPhone mindenre képes. Az igazság az, hogy Jonathánnak – kortársaival ellentétben – még telefonja sem volt.

Egy téli reggelen Bill, az egyik osztálytárs, örömmujongva lépett be az osztályba, kezében a születésnapjára kapott iPhone-nal. Azonnal köré gyűltek a többiek, mert kíváncsiak voltak az új szerkezetre. Jonathan irigykedett is arra, hogy Billre figyelt mindenki, ráadásul új iPhone készüléke is volt.

Egy héttel később, a szünetben történt. Jonathan épp a mosdóba lépett be, amikor Bill kifele tartott onnan. Néhány lépés után kövédermedt. Ott feküdt előtte a földön Bill iPhone készüléke. Gyorsan felkapta, kikapcsolta, majd zsebre vágta. A folyosón még látta, amint Bill rémülten rohan a mosdó felé, ő azonban nyugalmat színelve lépett be az osztályba és leült a helyére. Az esetet senki sem látta. Később a tanár és az igazgató a telefonkészülék felől faggatták a gyerekeket, de mindenki ugyanazt válaszolta. Senki sem látta az iPhone-t.

Hazaérve Jonathan berohant a szobájába, magára zárta az ajtót, bekapcsolta újonnan szerzett telefonkészülékét és játszani kezdett.

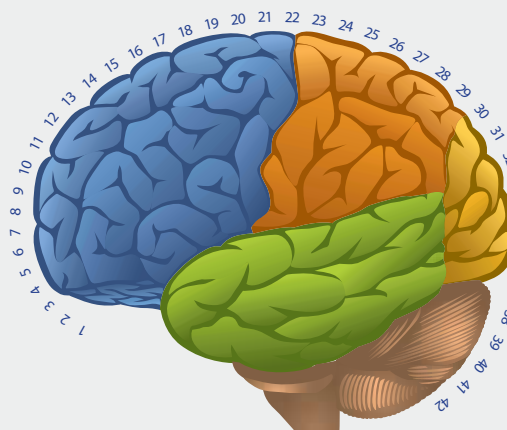
Elérkezett a vacsora ideje. A párnája alá rejtette az iPhone-t, és lement az ebédlőbe. Ekkor édesapja felállt az asztaltól, elnézést kért, majd felment Jonathan szobájába, mert titokban egy ajándékot akart vinni a fiának. Amikor az ágyra tette a kis csomagot, halk rezgésre lett figyelmes. Keresgélni kezdett és a párna alatt megtalálta a telefont. A vacsora végén megkérdezte a fiát, hogy van-e valami mondanivalója, mire Jonathan nemmel válaszolt. Végül az édesapa elmondta, hogy megtalálta a telefont a szobában. A fiú tehetetlenségében sírni kezdett, majd bevallotta tettét.

Megígérte szüleinek, hogy visszaadja a telefont Billnek, és az egész osztály előtt beismeri vétkét. Másnap édesapjával együtt ment iskolába, hogy együtt tegyék jóvá a hibát. És habár Jonathánnak még ma sincs telefonja, már megfontoltan cselekszik, hiszen megtanulta, hogy tetteinkért vállalnunk kell a felelősséget.

FELADAT

Az alábbi táblázatban minden számhoz egy betű tartozik. Helyezd növekvő sorrendbe a számokat, és egy bibliaszöveget és a hozzá tartozó bibliai utalást is megtalálod.

7 (e)	11 (r)	31 (a)	24 (z)	5 (r)	13 (é)
2 (o,)	21 (n)	34 (Ú)	40 (1)	36 (!)	29 (d)
28 (n)	33 (z)	42 (18)	19 (z)	41 (:)	26 (m)
16 (k)	39 (a)	4 (e)	22 (k,)	38 (s)	8 (k)
25 (t)	37 (É)	14 (n)	1 (N)	10 (ö)	17 (e)
6 (t)	27 (o)	20 (ü)	32 (a)	35 (r)	30 (j)
12 (v)	18 (z)	23 (a)	9 (t)	15 (y)	3 (j)

Megfejtés: No, jertek törvénykezünk, azt mondja az Úr! Ésa 1:18

Tanuld meg:

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”
(Jn 3:16)

Jézus szolgálatában

Ezerkilencszázkilencvenkilencben Zimbabweba utaztam a dél-koreai Sahmyook egyetem diákjainak egy csoportjával. Hararéból indultunk el és Kariba felé haladtunk. Itt található a világ egyik legnagyobb vízerőműve.

Song lelkész – az ifjak vezetője és az én barátom – kísérte el az ifjakat, akik azért jöttek, hogy a halászoknak beszéljenek Jézusról. Song lelkész tudott néhány szót angolul, de az ifjak nem beszéltek ezt a nyelvet. Ám ez egyáltalán nem szegte a kedvüket.

Este tíz óra körül érkeztünk meg. Kariba felé közeledve elénk tárultak a hatalmas város fényei. Aztán a dombok között kanyargó úton eljutottunk a szálláshelyünkre.

Másnap, reggeli után elindultunk megnézni a várost. Meglepetésünkre nem láttunk csak vizet, három kenut és egy csónakot. Néhány gyerek lubickolt a vízben és férfiak egy csoportjára leltünk, akik a hálóiakat foltozgatták. Az egyik misszionárius házához érve megkérdeztük, hogy hol van az a város, melyet az előbbi estén láttunk. Elmosolyodott, majd elmagyarázta, hogy tulajdonképpen halászó

embereket láttunk, és nem a várost. Éjszaka igencsak alkalmas az idő a halászásra, és az emberek fénnel csalogatják a halakat. Ezért lámpásokat aggatnak a csónakokra, a halak pedig a fény fele úsznak és ekkor a halászok kifogják a hálóikkal. Song lelkész megkérdezte, hogy nappal fognak-e halat. A válasz az volt, hogy igen, csak nem olyan sokat, mint éjszaka. Azt is elmondta, hogy egyesek bottal is halásznak. Végül megköszöntük a tájékoztatást és folytattuk utunkat.

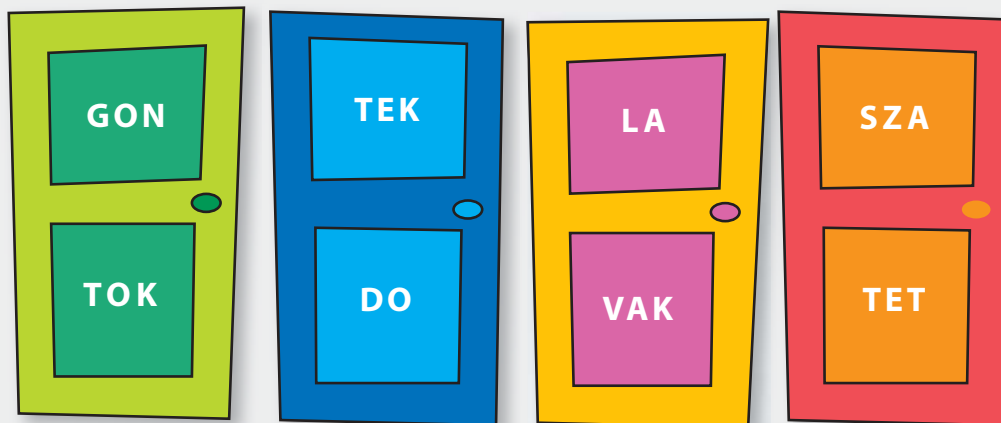
Hamarosan csatlakozott hozzánk huszonöt gyerek és a helyi lelkész is, aki elmondta, hogy a szünidőben gyerekek osztogatják a missziós kiadványokat.

Később mi is házról házra járva osztogattuk a missziós broszúrákat. Csodálatos látvány volt, ahogyan a koreai és a helyi gyerekek együtt osztogatják a könyveket és Jézushoz hívják az embereket. Ezek az ifjak megértették, hogy Isten elküldte Fiát, hogy megmentse az emberiséget, ezért elhatározták, hogy másokkal is megosztják ezt a jó hírt.

FELADAT

Amikor másoknak prédikálsz, szorosabbra fűzöd a kapcsolatodat Jézussal. Ugyanakkor segítesz az embereknek, hogy elfogadják Jézust, és hogy ellenálljanak a gonoszságnak. Fejtsd meg az alábbi szórejtvényt, és megtudod, hogy mi által lehet gonoszságot elkövetni!

DOLATOKGON
VAKSAZ
KTETET

Megfejtés: GONDOLATOK; SZAVAK; TETTER

Tanuld meg:

„Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége Krisztusnak és Istennek országában.”

(Eféz 5:5)

Isten nem hagy cserben

Adrew és Billy olyan „közepes” gyerekek voltak – sem túl jók, sem túl engedetlenek. Az volt a baj, hogy Adrew nagyon szerette a televíziót, Billy pedig a telefonos játékokat. Szüleiket elsomorította az, hogy a fiúk inkább szenvedélyüknek hódolnak, és nem vesznek részt a családi áhítaton.

Az édesapa könyvelő volt, sokat utazott. Egyik nap ajándékba kapott néhány repülőjegyet. Azt mondta a családjának, hogy ezeket a jegyeket arra fogják felhasználni, hogy meglátogassák Kenyában a Masai Mara természeti parkot.

A több órás repülőút után a család megérkezett Nairobiba. Másnap reggel pedig továbbutaztak a 270 kilométerre levő természeti park felé.

Négyórányi autózás után megérkeztek. Leírhatatlan látvány tárult eléjük. Egyszerűen elállt a lélegzetük. Mindenütt állatok legelésztek. De eltelt néhány óra, és csalódottak voltak, mert még egyetlen oroszlánt sem láttak. Ám egyszer csak egy közeledő autó fényjelzést adott le, ami – az idegenvezető szerint – azt jelentette, hogy oroszlánok vannak a közelben. Követték azt az autót és hamarosan lefényképezhették

az árnyékban szunyókáló oroszlánokat. Sokáig nézték az állatokat, majd elhatározták, hogy visszatérnek a városba. Ám amikor az autóvezető indítani akarta a motort, az nem indult el. Újból próbálkozott, de hasztalan.

A szülők telefonon próbáltak segítséget kérni, ám nem volt téroró. Még a műholdas telefonkészülék sem működött. Mindannyian megrémültek, amikor az oroszlánok az autójuk felé közeledtek. Az édesapa azt ajánlotta, hogy imádkozzanak, majd el is mondott egy rövid imát: „Uram, javítsd meg, kérlek, az autónkat! Ámen!” Ekkor azt mondta a sofőrnek, hogy fordítsa el a slusszkulcsot, és a motor beindult. A motor zajára az oroszlánok megijedtek és tovább álltak.

A hotelszobába érve Andrew és Billy töredelmesen kértek bocsánatot szüleiktől, hogy őket inkább a technika érdekelte, mint az ima. Ez meghatotta a szülőket, és elmagyarázták a gyerekeknek, hogy miközben a technika cserbenhagyhat, az imával ez sosem történhet meg. Ez a tapasztalat segítette a két gyereknek abban, hogy megszeressék az imát és engedelmesbbek legyenek. És megtanulták mindenél jobban értékelni Istent.

FELADAT

Az alábbi táblázatban egy mondat van elrejtve, amely arról szól, hogy miként segíthetünk barátainknak abban, hogy mindennél jobban értékeljék Istent. Ha a színek sorrendjére figyelsz, akkor megtalálod a mondatot.

hogya ne barátkozzanak	Segítsd őket,	akik reménytelen
és lányokkal,	élet felé vezetik őket.	olyan fiúkkal

(PIROS)

(KÉK)

(ZÖLD)

(LILA)

(BARNA)

(FEKETE)

Megfjtés: A táblázatban található mondat Eféz 5:1 versének egy átformalmazott változata.

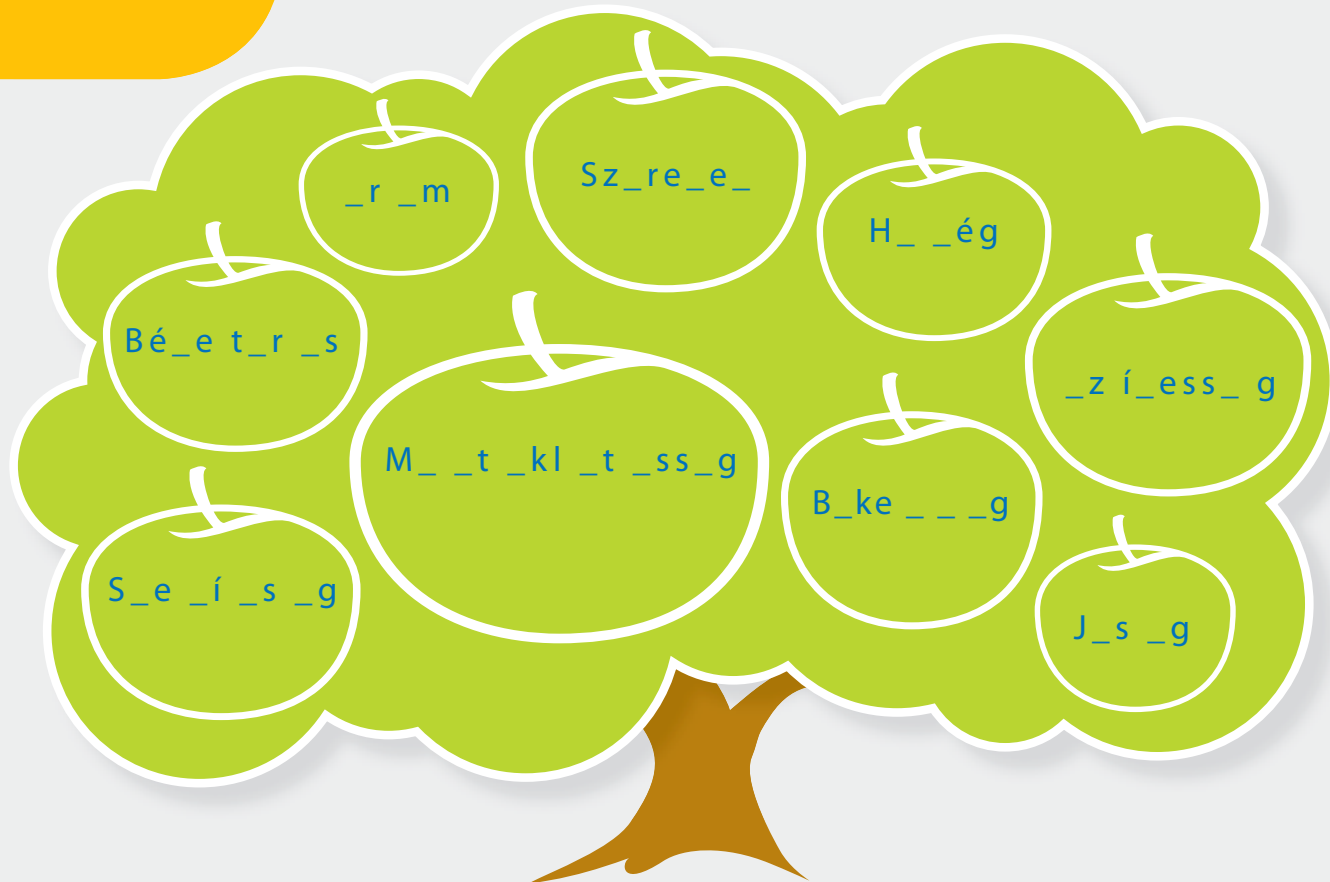
Tanuld meg:

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.” (2Kor 5:17)

Új ember

FELADAT

Csodálatos hét, a változások hete áll mögöttünk. Mostantól kezdve az életed kezdi megteremni a Szentlélek gyümölcseit. De melyek ezek a gyümölcsök? Helyettesítsd be a hiányzó betűket, és felfedezheted a Szentlélek gyümölcseit. (Ha segítségre van szükséged, keresd meg a Bibliában Gal 5:22-23 verseit).

SAUSTIN MFUNE Malawiból származik. Jelenleg a Generál Konferencia Gyermekosztályának társigazgatója. Feleségét Gertrudnak hívják, négy gyerekük és egy unokájuk van.

Képzeljétek el a következő párbeszédet:

- Mi van veled az utóbbi időben?
- Mire gondolsz?
- Már nem veszekszel, mindig kedves és barátságos vagy...
- Úgy döntöttem, hogy megengedem Jézusnak, hogy Ő vezessen. Ő ad erőt győzni a rossz szokások felett, és segít akarata szerint élni.
- Szerinted Jézus nekem is segíthet?
- Természetesen!

Ha Jézus lakozik a szívedben, akkor minden tette az Ő szeretete készlet. Ésaías 1:18 versében Isten meghív, hogy törvénykezzünk, ám megígéri, hogy megbocsátja bűneinket és új életet ad nekünk. Remélem, ez következett be a te életedben is. Emlékezz arra, hogy te már új teremtés vagy!

2013.
november **25.**

evs
editura viață și sănătate

több mint **300** könyvcím
jelentős **árkedvezménnyel**

Nyitott Kapuk Napja

2013. november 25-én, 0 és 24 óra között megrendeléseiket leadhatják interneten vagy telefonon a Viață și Sănătate Kiadó elérhetőségein. Várjuk Önöket!

Megrendelés:

Telefon: 021 323 00 20

Mobil: 0740 10 10 34

0726 7146 64

E-mail: comenzi@viatasisanatate.ro

Honlap: www.viatasisanatate.ro

Közvetlen eladás:

- a kiadó raktárainál
- a Sola Scriptura könyvesboltokban
- a kiadó székhelyén:
str. Cernica, nr. 101 (Pantelimon)

Minimum **70 lejes** (posta)
vagy **120 lejes** (futárszolgálat) megrendelés esetén
a szállítás ingyenes, költségét a kiadó fizeti.

Adventszemle

Folyóirat

Honlap

Facebook

Iratkozz fel tájékoztató hírlevélért a www.curieruladventist.ro honlapon!